

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **15. října 2008** v Brně v senátě složeném z předsedy Mgr. Daniela Plška a přísedících PhDr. Drahoslavy Šindelářové a Tomáše Kacálka, **t a k t o :**

Obžalovaný

J. H.,

nar. XXXXX v XXXXX,

OSVČ,

trvale bytem XXXXX, XXXXX,

přechodně bytem XXXXX, XXXXX,

t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Brno,

je vinen, že

pravděpodobně dne 19.4.2006 po 16.00 hod. na přesně nezjištěném místě v úmyslu způsobit smrt M. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX a tím se vůči němu zbavit alespoň z převážné části svých finančních závazků, které dle písemné evidence poškozeného činily nejméně 3.219.000,- Kč a současně i získat M. K. užívané osobní motorové vozidlo tov. zn. VW Passat Variant 1.9 TDi modré barvy RZ: XXXXX, výstřelem ze střelné zbraně ráže 7,65

mm zasáhl poškozeného do týlní krajiny a způsobil mu střelné poranění mozku s následnou smrtí; tělo M. K. ukryl v garáži č. 97 na ulici Trýbova v Brně, kde bylo nalezeno dne 2.10.2007,

tedy

jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal v úmyslu získat majetkový prospěch.

Tím spáchal

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h) trestního zákona

a odsuzuje se

podle § 219 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání

13,5 (třinácti a půl) roku.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) trestního zákona se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- J. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 250.952,--Kč
- O. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 240.000,--Kč
- Z. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 240.000,--Kč
- A. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, částku ve výši 240.000,--Kč.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 4.7.2008 č.j. 53 T 2/2008-2303 byl obžalovaný J. H. podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. h) trestního zákona. K odvolání státního zástupce Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 26.8.2008 sp.zn. 2 to 74/2008 podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil Krajskému soudu v Brně. Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací uvedl, že nalézací soud

se dopustil pochybení, které spočívá v nevypořádání se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, v důsledku čehož vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a k objasnění věci je třeba důkazy opakovat a provádět důkazy další.

Odvolací soud se ztotožnil se skutkovým závěrem soudu prvního stupně, že to byl obžalovaný J. H., kdo začátkem roku 2006 od F. J. pronajal garáž na ulici Trýbové, převzal i svazek tří klíčů od tří zámků ke garáži, uhradil platbu za pronájem ve výši 10.000,- Kč a měl tak kontrolu nad touto garáží, v níž dne 2.10.2007 bylo nalezeno tělo poškozeného M. K..

Odvolací soud přisvědčil i dalšímu skutkovému závěru nalézacího soudu, že vozidlo Volkswagen Passat RZ: XXXXX, které bylo ke dni 6.2.2006 převedeno na společnost XXXXX, dosud poškozenému zapláceno nebylo. Obžalovaný užíval předmětné vozidlo až do dne 29.4.2006, kdy jej odevzdal orgánům činným v trestním řízení. Krajskému soudu bylo vytčeno, že se hlouběji nezabýval skutečnostmi s tímto vozidlem souvisejícími, přičemž jednu linii, a to jak se obžalovaný dostal k vozidlu Volkswagen Passat zcela vypustil. Nalézací soud při svých úvahách zcela opomenul zabývat se důkazy vedoucími k tomu, jak se tento osobní automobil dostal v době smrti poškozeného do dispozice obžalovaného, zvláště za situace, kdy na schůzce v restauraci U Kozáka se obžalovaný k vozidlu nevyjadřoval a hovořil o něm až na druhé schůzce, která se konala v cukrárně. Je proto nezbytné, aby se nalézací soud důsledněji zabýval výpověďmi svědků J. K., K. Č., P. N. a J. P. a zjištěné skutečnosti konfrontoval zejména s obhajobou obžalovaného. Nalézací soud by rovněž neměl opomenout tu skutečnost, že obžalovaný měl mít kontrolu nad garáží na ulici Trýbové. Sledováním obžalovaného podle § 158d trestního řádu dne 3.5.2006 bylo zjištěno, že vešel do dvorního traktu na ulici Trýbové, kde se necelé 2 hodiny zdržoval a poté na ulici Úvoz měl vhodit do popelnice zelenobílou igelitovou tašku s párem kožených rukavic. Tohoto dne 3.5.2006 ve 13.39 hodin byl zadržen příslušníky Policie ČR a byl s ním sepsán úřední záznam o podání vysvětlení, ovšem ze spisového materiálu není zřejmé, zda bylo zjišťováno, co měl obžalovaný u sebe a zda měl u sebe i nějaké klíče.

Rovněž je nezbytné, aby nalézacím soudem bylo přihlédnuto i k závěrům odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická genetická expertiza, z něhož vyplývá, že ze hřbetu levé rukavice, kterou obžalovaný dne 3.5.2006 odhodil do popelnice na ulici Úvoz, byla zjištěna přítomnost lidského biologického materiálu tří osob mužského pohlaví a profil DNA velmi výrazného zůstavitele majoritního podílu biologického materiálu ve stopě vykazuje individuální shodu s profilem DNA osoby obžalovaného. Z daného odborného vyjádření dále vyplývá, že ve stopě č. 3 – červenohnědá krusta a ve stopě označené jako vystřižená stopa z hnědé kostkované látky č. 4 a svazku syntetického vlasce na modrém zubním kartáčku IQ Lactona byl zjištěn lidský biologický materiál jedné osoby mužského pohlaví, přičemž jako zůstavitel byl vyloučen obžalovaný J. H.. Je proto nezbytné, aby se nalézací soud těmito zjištěními zabýval a pokusil se ověřit, zda zajištěné krevní stopy byly krevními stopami poškozeného. Dále odvolací soud upozornil, že při hodnocení provedených důkazů musí být přihlédnuto k faktu, že obžalovaný J. H. měl velké finanční závazky nejen vůči peněžním ústavům, ale i vůči fyzickým osobám, přičemž poškozenému M. K. dlužil nejméně 4.187.000,- Kč. Ze znaleckého posudku z psychiatrie a klinické psychologie vyplývá, že pro obžalovaného je mimořádně důležitý dům na ulici Kalvodové (správně má být uvedeno Královopolské) a rovněž i dům na ulici Luční, přičemž od poškozeného si obžalovaný půjčoval finanční prostředky právě na tyto nemovitosti.

Odvolací soud uzavřel, že rozhodnutí nalézacího soudu je založeno na nedostatečném vyhodnocení důkazů, které již byly provedeny a rovněž i na nedostatečném rozsahu dokazování. Je proto nezbytné, aby nalézací soud doplnil dokazování ve směru výše

naznačeném, kdy uložil jaké důkazy je třeba provést, tyto má nalézací soud zhodnotit a odpovídajícím způsobem rozhodnout.

Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázáno, že obžalovaný J. H. se znal s poškozeným M.K. přibližně od roku 2002. V průběhu doby se spřátelili a obžalovaný si od poškozeného začal vypůjčovat různé vysoké finanční prostředky. Finanční částky, které poškozený obžalovanému půjčil do 16.10.2003, obžalovaný poškozenému vrátil. V letech 2004 a 2005 obžalovaný stále půjčoval poškozenému finanční částky, které mu již poškozený nevracel. Takto do 23.3.2005 poškozený půjčil obžalovanému částku 3.219.000,- Kč a i po tomto datu poškozený obžalovanému další finanční částky půjčoval. V dubnu 2006 dluh obžalovaného vůči poškozenému činil nejméně 3.291.000,- Kč a nelze vyloučit, že byl i vyšší až do částky 4.187.000,- Kč.

Poškozený M. K. dne 19.4.2006 odešel z místa svého bydliště v XXXXX, XXXXX a tento den ještě užíval osobní motorové vozidlo Volkswagen Passat. Kolem 12.00 hodin ještě poškozený hovořil s V. M., v dopoledních hodinách mluvil ze svého mobilního telefonu s různými osobami a přijímal na svůj mobilní telefon SMS zprávy.

Obžalovaný J. H. v úmyslu usmrtit poškozeného M.K. a tím se vůči němu zbavit alespoň z převážné části svých finančních závazků a současně i získat osobní motorové vozidlo značky Volkswagen Passat Variant 1.9 TDI, modré barvy, RZ: XXXXX, které poškozený užíval, pravděpodobně dne 19.4.2006 po 16.00 hodině na přesně nezjištěném místě vystřelil zezadu z bezprostřední blízkosti ze střelné zbraně ráže 7,65 mm na poškozeného, zasáhl ho do týlní krajiny a způsobil mu střelné poranění mozku s následnou smrtí. Tělo poškozeného M.K. obžalovaný ukryl v garáži č. 97 na ulici Trýbova v Brně, která patří F. J. a tělo poškozeného bylo v této garáži nalezeno dne 2.10.2007.

Stejně jako v případě prvního vyhlášeného rozsudku je třeba zrekapitulovat veškeré provedené důkazy:

Obžalovaný J. H. vypovídal v přípravním řízení i u hlavního líčení a na svoji obhajobu uvedl (č.l. 1686 a 2171):

„Kategoricky odmítám obvinění ze smrti M. K., jakož i to, že bych měl mít cokoliv s jeho smrtí společného. Neměl jsem ani jsem nemohl mít žádný zájem na jeho smrti. S M. jsem se seznámil v roce 2002 prostřednictvím našeho společného kamaráda pana V., a to za účelem prodeje nemovitostí, které jsem vlastnil v Brně v Králově Poli. Následně mi byl K. představen a skutečně jsme uzavřeli kupní smlouvy mezi námi. Časem se mezi námi vyvinul mírně přátelský vztah, zašli jsme spolu na kávu nebo na kulečnick a při jednom z takových obvyklých setkání mi M. sdělil, že mimo jiné poskytuje i finanční půjčky za přijatelných podmínek a že v případě potřeby se na něho mohu obrátit. Já jsem jeho nabídku tehdy nevyužil, ale o něco později jsem si skutečně několikrát půjčil různou částku oproti směnce a taky jsem vždycky tuto částku vrátil v pořádku a v termínu, jak jsme byli domluveni. V průběhu roku 2003 jsme seznámili i naše manželky a děti a začali jsme se vídat aktivněji a častěji. Myslím si, že naše vztahy byly dobré od samého počátku a to se nikdy nezměnilo. Začátkem roku 2003 jsem potřeboval finanční obnos v souvislosti se stavbou mého rodinného domku na ulici Královopolská a využil jsem nabídku M. K. s tím, že mi nabídl půjčku. Jako zástavu jsem tehdy navrhl nemovitost, jejíž jsem byl částečným spolumajitelem. Jednalo se o nemovitost na ulici

Kalvodova v Brně - Pisárkách, kde jsem vlastnil ideální jednu polovinu. M. mi řekl, že je možné, abych ručil touto nemovitostí, ale okamžitě projevil zájem o koupi celé této nemovitosti, což v té době nebylo možné. Za prvé v té době nebyly vyjasněné majetkoprávní vztahy s bývalými majiteli nemovitosti, probíhal tam soudní spor o určení vlastnictví a druhou polovinu vlastnili spolumajitelé manželé K., kteří nebyli v té době ochotni tu svoji část nemovitosti prodat. Nicméně jsme se s M. K. domluvili tak, že mi půjčí peníze na tu moji polovinu. Půjčil mi 625 tis. Kč s tím, že jsem mu přislíbil, že se pokusím manžele K. přimět k prodeji té jejich půlky. Následně se to podařilo a někdy v srpnu 2003 došlo k prodeji celé té nemovitosti. V souvislosti s touto věcí bych rád dodal, že jsme byli s panem K. domluveni, že mi nad rámec kupní ceny stanovené tou kupní smlouvou vyplatí ještě stranou 1 mil. Kč, ovšem toto nebylo ve smlouvě žádným způsobem zohledněno. Po uzavření smlouvy jsme dostali peníze vyplaceny v hotovosti. Vyplácelo se to na Exekutorském úřadě u JUDr. Urbana, protože K. v té době měli nějaké exekuce. Následně jsme s M. a našimi rodinami odjeli na společnou dovolenou do Tater, kde jsme společně strávili celý týden. Když jsme se vrátili zpět do Brna, tak M. nebyl ochoten dodržet naši úmluvu o tom, že by mi měl vyplatit ten 1 mil. Kč, jak jsme byli domluveni a začal poukazoval na to, že není jisté, že se stane majitelem celé nemovitosti. Řekl mi, že mi ten milion nevyplatí, ale nabídl mi, že by mi bezúročně půjčoval peníze, pokud bych potřeboval, že to není problém. Mně ta nabídka samozřejmě zaskočila, cítil jsem se i poškozený, ale nakonec jsem jeho nabídku přijal. V té době, tzn. na přelomu roku 2002-2003 jsem dokončil stavbu svého rodinného domu na ulici Královopolská do stádia hrubé stavby, podotýkám, že z vlastních prostředků, o tom existuje i znalecký posudek doplněný fotodokumentací z roku 2002. Vstupoval jsem do druhé etapy dostavby rodinného domu, na kterou jsem měl zajištěn hypoteční úvěr u Hypoteční banky ve výši 4,5 mil. Kč, což byla částka, která byla stanovena na základě podrobného položkového rozpočtu, vycházejícího z projektové dokumentace k nemovitosti a byla stanovena tak, že byla dostačující. Není pravdou, to co se v obžalobě a v průběhu řízení objevovalo, že jsem si peníze půjčoval proto, že jsem stavěl finančně nákladnou stavbu a nebyl jsem schopen ji financovat. Je pravdou, že jsem si půjčoval od pana K. peníze, ale jen proto, že v případě financování stavby hypotečním úvěrem je částka peněz uvolněna vždy až poté, co je prostaven určitý objem peněz. Částky jsem si půjčoval postupně a byly na to vydané potvrzení, půjčované částky jsem vracel. Pokud vím, tak o půjčování ani o vrácení peněz si M. žádné poznámky nedělal, potvrzení mi žádné taky nedal, ale pokud vím, tak to tak dělal se všemi. Řekl jen, že jsme vyrovnání. Veškeré smlouvy, obsahy smluv, které se v té době dělaly, si M. uschoval, a poté co byl můj závazek vůči němu vyrovnán, tak podle jeho tvrzení měly být smlouvy roztrhány. To slovo vždy používal, cituji „smlouvy trhám“. V roce 2004 jsem měl v úmyslu si od M. K. půjčit částku 500 tis. Kč, a v té době jsem neměl vůči němu žádné závazky předcházející z období před uzavřením této nové smlouvy, která se týkala už jiné nemovitosti, a to na ulici Štursova, která byla také v mém vlastnictví. Ze smluvené částky jsem vyčerpal pouze částku 230 tis. Kč, k tomu zbytku už nedošlo. Nemovitost jsem následně prodal jinému vlastníkovi. Dá se těžko předpokládat, že by M. K. při své povaze a puntičkářství si nechal prodat nemovitost, kterou mu ručím a nijak na to nereagoval. Na to poukazuji s ohledem, že skutečně ve chvíli, kdy jsem si v roce 2004 půjčoval 230 tis. Kč, tak neexistovaly žádné pohledávky z předcházejících období. V roce 2005 jsem si od M. půjčil částku zhruba 3 mil. Kč, tato byla zaplacená v hotovosti na rozdíl od těch předcházejících smluv na nemovitost Luční, kde bylo vždy uvedeno, že kupní cena bude splácena na základě vystavených dokladů, vystavených potvrzení o převzetí peněz, tak tato z roku 2005 už měla ujednání, že převzetí kupní ceny potvrzují podpisem kupní smlouvy, což se také skutečně stalo. Já jsem od M. K. převzal částku zhruba 3 mil. Kč za účelem dostavby nebo realizace restaurace v suterénním traktu nemovitosti na ulici Královopolská, který byl za tímto účelem téměř od prvopočátku budován. Jednalo se o technologické vybavení kuchyně, kterou jsem si objednal u firmy Gastro Elbo, kdy částka za tuto technologii byla kolem 1,8 mil.

Kč a na interiér restaurace jsme předpokládali částku zhruba kolem 2 mil. Kč. Někaké prostředky jsem měl z vlastních zdrojů, takže nebylo potřeba si půjčovat od M. celou částku. Dokonce jsem mu nabízel společníctví, protože jsem sám v této oblasti nepodnikal, nerozumím tomu a mám z toho obavy. Tento záměr ve mně vzbudil pan S., se kterým jsem se seznámil právě za tímto účelem. Nicméně posléze on od záměru ustoupil s tím, že mně nechce za společníka, že by to měl raději jen pro sebe s čímž jsem nesouhlasil. Došlo k vrácení půjčky, aniž by byla nějakým způsobem využita.

Policie mi předhazuje, že jsem falšoval opis smlouvy. Na smlouvě, kterou jsem policii předložil je uvedená částka 1 mil. Kč, zatímco na smlouvě, která se údajně našla v trezoru pana K. je uvedená částka 5 mil. Kč. K tomu mohu uvést pouze to, že jsem si částku tzn. 1 mil. Kč vypůjčil od pana K. za účelem koupě bytu v Bystrci na Teyschlové. Tento byt jsem chtěl pronajímat a z výnosu pronájmu jsem chtěl splácet hypotéku a vrátit panu K. půjčenou částku, bohužel k tomu nedošlo. V souvislosti s tím, že jsem se měl dopustit falšování smlouvy, tak k tomu bych rád uvedl, že bych musel být blázen, abych předkládal policii nějaké falzum smlouvy. Takže přísahám, že smlouva je pravá, nedělal jsem do smlouvy žádné zásahy a navíc k tomu nevidím žádný důvod, protože smlouva byla vadná. Když smlouvu M. K. připravoval, tak v předmětu smlouvy uvedl jako předmět prodeje i pozemek na ulici Královopolská, na kterém dům stojí a zahradu, která ovšem není v mém vlastnictví, ta patří mé mamince, tudíž ta smlouva byla nepoužitelná. Takže nerozumím tomu, proč bych měl takovouto smlouvu falšovat. Pan K. si toho byl samozřejmě vědom, ale protože téměř obratem došlo k vrácení peněz, tak už nebylo třeba to nějak řešit. Je zarážející, že se objevila jakási smlouva s částkou 5 mil. Kč, ale toto si neumím vysvětlit a ani se tím nebudu nijak zbývat. Pak jsou zde poslední dvě smlouvy z února 2006, kdy jsem si vypůjčil od M. 150 tis. Kč a 200 tis. Kč s tím, že tam veškeré údaje byly již správné, tzn. že měl M. K. správné informace, už byl v obraze. Tyto smlouvy obžaloba pokládá asi také za padělek, nemůžu k tomu říci nic víc, než že to není pravda. Smlouvy jsem ověřil, udělal jsem si ověřený opis, abych měl aspoň něco v rukou, protože M. systém, který zvolil při půjčkách začal být chaotický a nepřehledný a jak se potvrdilo z výpovědi pana K., tak ani on nedostal k dispozici žádnou smlouvu a v důsledku toho o nemovitost přišel a dozvěděl se to až z katastrálního úřadu. M. ho o tom ani neinformoval, že nemovitost převádí na svoji ženu. To je vše, co bych uvedl ke smlouvám.

Velikonoce v roce 2006 jsem trávil v rodinném kruhu s rodinou jako každý rok. Navíc mě trápily zdravotní problémy, protože 10 let trpím nevléčitelným chronickým onemocněním střev a v té době jsem se necítil dobře, vše mohu doložit lékařskou zprávou. Podotýkám, že jsem 19. dubna ani žádný následující den M. K. neviděl. Naposledy jsem ho viděl asi týden před 19. dubnem 2006, kdy jsem mu věnoval nástěnné hodiny pendlovky, mosazné váhy a myslím, že ještě hmoždír na chalupu, o kterou připravil právě pana K.. To byl poslední fyzický kontakt mezi mnou a panem K., k žádnému dalšímu pak už nedošlo. 18. dubna 2006, den před jeho zmizením jsme spolu krátce telefonicky hovořili, bylo to asi někdy odpoledne nebo v podvečer. Domlouvali jsme se na tom, že mi zapůjčí z práce, ze své firmy dodávku, což dělal dříve v mnoha případech, abychom odvezli nábytek, který jsem nechal restaurovat, opět pro něj na chalupu. M. se mi neozval, ale jen proto, že si nebyl jist, jestli toho devatenáctého bude v jeho moci tento převoz nábytku realizovat, protože měl očividně nějaký program. Když mi nezavolal, tak jsem mu kolem čtvrté hodiny poslal smsku na kterou mi neodpověděl, proto jsem Č. zavolal, že k převozu toho nábytku ten den nedojde.

19.4. jsem po snídani odvedl dceru do školky, stejně jako každý jiný den, kolem deváté jsem byl zase doma na ulici Královopolské, kde byla manželka se synem, která v té době byla na mateřské dovolené. V suterénu jsme měli nájemníka, byl to pan P., který mi vypomáhal

s nemovitostmi a byl tehdy také doma. Jestli jsme se tehdy sešli, na to si už nepamatuji. Kolem desáté jsem odešel z Královopolské na Luční, což je nedaleko, ke své matce, kde jsem se zdržel asi do dvanácti hodin. Poté jsem odešel na oběd do restaurace Za kapličkou v Žabovřeskách, kam jsem v té době chodil pravidelně. Po obědě jsem jel pro dceru do školky a pak jsme šli společně k mé matce, kde jsem si dělal svoje administrativní věci. Mezi 14.00 hod. a 15.00 hod. přišla sestra s nastávajícím manželem, vzpomínám si, že mi ukazovali krásné snubní prstýnky, které si pořídili ten den a pak jsme diskutovali o připravované svatbě, která se měla konat v červnu téhož roku. Asi po čtvrté hodině jsme odešli domů na Královopolskou. To je vše co mohu uvést k tomu devatenáctému.

K automobilu Passat, které jsem objevil 21. dubna 2006 na parkovišti u našeho domu na ulici Luční bych chtěl říci, že opravdu nevím, kdo mi jej tam nechal. Já jsem auto skutečně našel až jednadvacátého kolem poledne. Auto jsem použil, protože jsem o jeho půjčení M. při předešlé schůzce požádal z toho důvodu, že nebudu mít svoje auto. Takže jsem logicky předpokládal, že mi tam auto přistavil, jak už se před tím mnohokrát stalo. Takže auto jsem používal, něco jsem si s ním odvezl ještě v sobotu ráno a následně jsem ho zaparkoval v garáži na ulici Bratislavská u P. V., což jsem dělával i normálně, někdy jsem tam stával i se svým autem. V pátek toho jednadvacátého jsem si vyzvedl již svůj opravený vůz BMW ze servisu, který jsem v té době prodával a zavezl jsem ho také na Bratislavskou. Vzhledem k tomu, že toho Passata, který sice v roce 2004 ještě nebyl ve vlastnictví mé společnosti XXXXX, ale už jsem ho dlouhodobě užíval, se mi někdo pokusil ukrást, tak jsem ho odstavil do garáže na Bratislavské a 29. jsem ho vydal policii. Kdybych měl se smrtí M. K. cokoli společného, tak bych to nedělal a nepostavil bych si Passata před svůj dům.

Garáž, kde se našlo tělo M. K. byla zprostředkována mnou mezi panem J. a panem K.. Pan J. s panem K. se znali už v roce 2004 i když nemůžu říci, že nějak dobře. Mimo jiné byli oba mými hosty na oslavě mých třicátých narozenin, která se konala v restauraci Za kapličkou v Žabovřeskách. Ke garážím mohu říci jen to, že mi není vůbec nic známo o tom, že by existovala nějaká smlouva mezi panem J. a panem S.. Pana S. vůbec neznám, neměl jsem ponětí, že by existovala jakákoliv smlouva i třeba mezi J. a K. a už vůbec nechápu, proč bych měl něco takového dělat. Proč bych měl uzavírat fiktivní nájemní smlouvu na jméno pana S., kterého jsem v životě neviděl a neznám ho. Ve smlouvě je přitom uvedena celá jeho adresa, to bych mohl vybrat jméno libovolně ze seznamu, nebo si ho vymyslet a eliminoval bych jakékoliv riziko. Také musím říct, že jsem nikdy nepřijímal klíče. Nikdy jsem do garáže pana J. neměl žádný přístup. V obžalobě jsem se dočetl, že vraždu pana K. jsem měl plánovat, což obžaloba usuzuje z toho, že jsem si garáž pronajal o tři měsíce předtím. Podle mého názoru byla garáž někým pronajata právě za účelem garážování nějakých aut v souvislosti s činností pana K., se kterou jsem já neměl vůbec nic společného. Při druhé mé stížnosti proti vazbě bylo mimo jiné státní zástupkyní namítáno, že je potřeba vyčkat na vypracování odborných expertíz a posudků. To se stalo, nicméně pořád jsem ve vazbě. Výsledky jednotlivých odborných expertíz, včetně znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie nepřinesly žádné pozitivní výsledky ve smyslu toho, že bych se měl vraždy M. K. dopustit. Naopak na místě činu byl nalezen nedopalek cigarety u které se zjistilo cizí DNA, jsou tam otisky prstů, jeden patří panu J., pak tam jsou nějaké otisky, které nebyly ztotožněny. Trichologické stopy prokázaly, že někde přímo na těch úvazech na igelitu, do kterého bylo tělo zabaleno, byl nalezen chlup a vlas dvou osob a ani jedna není totožná se mnou. Byla tam pouze nalezena moje pachová stopa v autě, které prokazatelně bylo jednu dobu odstaveno v mé nemovitosti na ulici Luční. Já nemohu vyloučit, že jsem v tom autě někdy seděl. Osobně si myslím, že se ta pachová stopa mohla dostat nestandardním způsobem, ale nechci bez důkazů na nic poukazovat. Vede mě k tomu zejména dojem, že je velmi nepravděpodobné, aby se pachová stopa mohla udržet takovou dobu.

Dlouho jsem zvažoval jestli se mám zmiňovat o rukavicích, které jsem měl 3.5.2006 odhazovat někde v oblasti Úvoz. Den 3.5.2006 nebyl ničím mimořádný, pokud se týká dopoledne. Mimořádný začal být až v odpoledních hodinách, kdy mě od oběda, někdy kolem druhé hodiny, policie odvezla na ulici Příční, kde jsem byl podroben dvanáctihodinovému výslechu, v příšerné atmosféře, přičemž se mě nikdo ani slovem neptal na nějaké rukavice nebo na můj pohyb. Neptal se mě na to nikdo ani předtím, ani potom. V souvislosti s těmi rukavicemi je zarážející, že se našly v igelitové tašce. Ze zásady nenesím igelitovou tašku. Víím, že to není žádný důkaz, ale říkám to proto, že si myslím, že lidé kteří nosí igelitovou tašku, v ní nosí celý svůj majetek a mě se prostě přičí chodit po ulici s igelitovou taškou. Takže já jsem měl dle protokolu o sledování chodit celý den s igelitovou taškou. Když jsem vyšetřovateli panu B. při výslechu 12. října 2007 řekl a žádal jsem ho jestli by nebylo možno udělat nějakou daktyloskopickou expertízu na tu tašku, tak mi odpověděl slovy „blázníte, víte kolik lidí tu tašku od té doby mělo v rukou?“ Na to téma, že by zkoumal něco podobného nechtěl vůbec diskutovat. Proto je pro mě zarážející, že se našlo DNA pouze na levé rukavici, podotýkám, že jsem pravák. Neumím si představit co bych v souvislosti s vraždou M. K. mohl dělat jednou, levou rukavicí. Je zřejmé, že pravou rukavicí jsem na sobě neměl, takže z toho usuzuji, a to zcela reálně, že se policie zmocnila rukavic jinde. Pravděpodobně se jednalo o výřad nějakých starých hader a nepotřebného oblečení na ulici Luční, protože i ty rukavice jsou staré, nemyslím tím opotřebované, ale staré věkem. Podle střihu to jsou rukavice z období někdy před válkou. Ve dvorním traktu na ulici Trýbova jsem nebyl. Policie mě údajně sledovala od 10.30 hod. nebo od 9.30 hod., kdy jsem vyšel z ulice Luční, nesl jsem nějakým způsobem igelitovou tašku, abych na ní nenechal otisky a potom mě v tu kritickou dobu, kdy se ztrácím ve dvorním traktu, najednou pouští ze zřetele a čekají někde na rohu na ulici Úvoz, až se vynořím, což také následně udělám, odhodím před nimi rukavice a odcházím. Potom v této souvislosti je také zajímavé, že přestože sledování podle protokolu končí ve 13.30 hod., tak zhruba ve čtvrt na tři nebo o půl třetí pro mě najisto přišli do restaurace Za kapličkou, což mi nebylo nikdy objasněno, jakým způsobem si mě tam vyzvedli. Nevím jak si tedy mám vysvětlit, že přestože mě přestali sledovat, tak věděli, kam za mnou mají přijít. Ještě bych rád řekl, že 19. září 2006 proběhla v Pohořelicích, kde byl podle telefonních záznamů vysledován poslední výskyt pana K. rozsáhlá pátrací akce, která trvala celý den. Taky bych se rád zmínil o domovní prohlídce na ulici Královopolská, která proběhla až o rok později, v červenci 2007, kdy se policie bezvysledně snažila najít tělo pana K..“

Na konkrétní dotazy obžalovaný uvedl, jakým způsobem probíhalo, když si půjčoval finanční částky od poškozeného. Dále uvedl, že pan K. mu v únoru 2006 nabídl k odkoupení Passata, za což mu předával částku 175 tisíc Kč, ale domnívá se, že byli domluveni na částce 150 tisíc Kč. Rovněž se obžalovaný vyjádřil k tomu, od kterých dalších osob si ještě půjčoval finance. K dotazům vztahujícím se k příjmům za uplynulé roky se vyjadřoval neochotně s tím, že na to nemůže odpovědět, protože si na to nepamatuje.

Jednotliví svědkové byli vyslechnuti zejména ke zmapování pohybu poškozeného M.K. v den, kdy došlo k jeho zmizení, tedy 19.4.2006, dále pak k vzájemným aktivitám mezi poškozeným a obžalovaným, jakož i dalšími osobami a k chování obžalovaného po 19.4.2006.

Svědčyně J. K. (č.l. 1748 a 2183), manželka poškozeného, se vyjádřila k tomu, za jakých okolností poškozený zmizel a čím se v běžné dny zabýval, i když je třeba říci, že v tomto směru o poškozeném věděla velice málo. Vyjádřila se k osobám P.K. a obžalovaného a ke

schůzkám s obžalovaným, které proběhly po zmizení jejího manžela. Rovněž se vyjádřila k autům, která manžel užíval.

Svědkové K. Č. (č.l. 1702 a 2139), **J. P.** (č.l. 1779 a 2192) a **P. N.** (č.l. 1774) se ve svých svědeckých výpovědích vyjádřili k tomu, jaké kroky společně s J. K. podnikali po zmizení poškozeného a ke schůzkám s obžalovaným.

Svědke Č. uvedl, že se snažili kontaktovat veškeré známé poškozeného, jestli náhodou o něm někdo neví něco bližšího, jestli se někomu neozval, kontaktovali společné známé, kteří M. znali a o kterých věděli, že se s M. znají. Kontaktovali všechny lidi z fotbalu, pana H., nezjistili nic. Na pana H. měl kontakt od doby, kdy začali M. hledat. Protože věděl kde bydlí a protože se mu J. nemohla dovolat, tak jel k němu domů a tam asi od manželky dostal na něj telefon. Ptal se ho, jestli neví něco o M., že se ztratil a že ho hledají. Pak mu navrhl schůzku U Kozáka, kde se večer setkali. Byl tam svědek, J. K. a P. N., to byl další známý, který chodil na fotbal. Myslí si, že to bylo následující dne poté, co M. to odpoledne odešel z domu a už se nevrátil. Myslí si, že to bylo ve stejný den, co panu H. volal. Setkali se v té restauraci, dali si kávu a konzultovali, kde by bylo možné M. hledat, jaké mohly být důvody, že se ztratil, co se mohlo M. stát. Pan H. říkal, že neví kde by M. mohl být. Říkal, že M. obchodoval s ojetýma autama a že půjčoval peníze. Kde by mohl být, to neřešili, spíše se otevřely otázky, proč se ztratil nebo co by za tím mohlo být. Nenapadlo je že by jeho zmizení souviselo s těmi auty. Myslí, že pan H. je v této souvislosti na nic nenavedl. Na té schůzce se ještě bavili o tom, že by bylo potřeba smazat nějaké informace v počítači, s tím přišel pan H.. Ty informace se měly týkat asi těch aut. Říkal, že by se to mělo vymazat, asi proto, že by to mohlo poškodit M., asi že to mohlo být nelegální nebo něco v tom smyslu. Pan H. se nabídl, že to smaže sám, řekli mu, že si to J. rozmyslí a že uvidí co bude dál.

Dále uvedl, že poslední auto co poškozený měl byl tmavě modrý Passat, před tím to byl stříbrný Bavorák. Toho Passata měl asi tak půl nebo tři čtvrtě roku. Neví jestli M. Passat použil i pan H.. Na té schůzce se bavili o tom, že se M. ztratil a že hledají i jeho auto. Konkrétně jaké auto hledají nikdo neříkal, ale bavili se o autu, ve kterém M. jezdil tři čtvrtě roku. Neví jestli někdo to auto konkretizoval.

Svědke P. uvedl, že na schůzce v cukrárně na Merhautové seděl s J. a s panem H.. J. našla v trezoru nějaké smlouvy a chtěla po panu H. nějaké peníze, které dlužil M.. Rozebírali to tam, pan H. měl u sebe jinou smlouvu, takže tam neseseděly částky a na ničem se nedohodli. V trezoru byly dokumenty, které byly na víc částek. V tom se těžko někdo mohl vyznat. Co pak viděl v počítači, tak tam byly nějaké čísla a splátky kolem šesti, sedmi milionů, ale nebylo to psané konkrétně, byly u toho jen písmena. Bylo tam JH, ale nic víc. Původně si myslel, že půjčená částka bude kolem 6 mil. Kč, ale když viděl tu poslední smlouvu, tak tam ta částka byla jiná. Pan H. měl u sebe smlouvu, kde částka byla ještě nižší, má pocit, že kolem 400 tis. Kč. Pak se bavili jen o tom, kde by M. mohl být a pan H. říkal, že neví. Pak se bavili o tom počítači, že tam jsou nějaké data. Pan H. řekl J., aby to ve vlastním zájmu z počítače vymazala, ale zase podotkl, že ne kvůli němu, ale aby neměl M. nějaké problémy. J. řekla panu H., že policie chce M. počítač a pan H. řekl, aby ty údaje raději smazala. Konkrétně se o těch údajích nebavili. Pan H. říkal, že M. nedělal všechny věci tak, jak by měly být. Konkrétně v čem nebo v jaké oblasti, o tom se nebavili. Pan H. říkal, že auto se kterým M. jezdil, má a přijel s ním do té cukrárny. Říkal, že mu M. klíče od auta hodil doma do schránky. Svědek mu řekl, že mluvil s policií, že je po tom autě vyhlášeno celostátní pátrání, že by bylo dobré, aby s ním zajel na policii, a to pan H. během dvou hodin udělal. Pan H. říkal, že existují dvě stejná auta Passat.

Svědék N. vypověděl, že M. K. je jeho dlouholetý kamarád. Chodili spolu hrát fotbal až do doby jeho pohřešování, většinou to bylo v pondělí a ve středu. Jeho koníčkem byly auta, nějakým způsobem se zabýval prodejem ojetých aut. Auta se u něj střídaly, nejčastěji to byly Passaty, viděl ho však i v bavoráku. Před svým zmizením jezdil delší dobu vozidlem Volkswagen Passat tmavomodré barvy v provedení combi.

Když M. zmizel, volal jeho manželka J. a začali M. hledat. Přidal se k nim K. Č.. Pan H. byl jeden z lidí, se kterými byl M. často v kontaktu, tak s ním J. domluvila schůzku v restauraci U Kozáka v Brně. J. řekla, že se M. ztratil a hledala informace, kde by mohli M. hledat, na což H. nějakým způsobem řekl, že neví. Pan H. byl při schůzce hodně v klidu, J. pomoc nenabídl. Říkal něco v tom smyslu, že zná někoho na policii, že se poptá. J. řekl, že by se měla podávat do počítače do M. korespondence a případně vymazat nějaké věci. Dokonce jí nabízel, že jí s tím pomůže.

Na konkrétní dotaz uvedl, že si nevybavuje, zda J. K. hovořila o tom, že s vozidlem Volkswagen Passat odjel poškozený K. ráno, říkala že ráno odjel autem, toto však svědkovi říkala ještě před tou schůzkou. Myslí si, že J. H. neříkal, že má ve své dispozici Volkswagen Passat, kterým jezdil poškozený K.. Ví o tom, že M. K. půjčoval peníze, údajně měl půjčené nějaké finanční prostředky i J. H.. Na výslovný dotaz, zda se na schůzce v restauraci U Kozáka mluvilo o autě, se kterým jezdil pan K. uvedl, že si myslí, že ano, říkalo se to, že M. se ztratil i s tím autem. V tom kontextu se o tom mluvilo.

Svědčce D. Š. (č.l. 1803 a 2202) vypověděla, že pan K. byl pro ni osoba velice blízká. Měli milenecký vztah, partnerský, byla to osoba, kterou milovala a se kterou počítala, že stráví zbytek života, byť byl ženatý. Stýkali se téměř každý den. Pravidelně pro ni jezdil do práce, pravidelně s ní jezdil domů. Pokud měl volné víkendy, tak byli spolu i o víkendu, v průběhu pracovního týdne jezdili spolu na dovolené. Vedli normální, rodinný život. Neví jestli jeho manželství fungovalo, ale asi ne, když čas trávil se svědkyní. Vídali se každý den, jezdil pro ni pravidelně do práce. Většinou pro ni jezdil kolem 15.00 hodin.

Vyjádřila se k obchodním aktivitám poškozeného a lze říci, že o nich byla informovaná více než manželka poškozeného. Uvedla, že jména která hodně figurovala byla P. K. a pan H.. To byly dvě jména, která slyšela hodně často. Jakou měli k sobě návaznost, co se týče půjčování peněz nebo těch aut neví. Ta jména slyšela v té souvislosti, že jim půjčil nějaké peníze. Buď na nákup aut nebo na nějaký obchod, ale netuší jestli se mu vracely ve stejné výši zpět nebo ti lidé neplatili to co měli na splátkách a úrocích. M. o tom mluvil spíše v tom duchu, že už ho to nebaví. Asi to bylo ke konci poměrně problematické, protože o vánocích toho roku co zmizel, byl už hodně unavený, nesvůj a podrážděný. Když mu říkala ať se na to vykašle, tak řekl, že je to o hodně penězích a o spoustě jiných věcí a že bude lepší, když to vědět nebude a ať se na to neptá, tak se neptala. Jediné co ví, tak že pan P. K. po těch vánocích zmizel, nebyl dostupný a to M. poměrně znervózňovalo. Další věc která ho trápila, a to ví stoprocentně, byla ta, že chtěl vidět nějaké smlouvy na prodej domu na Královopolské. Ten dům pokud ví vlastní pan H., ale to je jediné, kdy M. mluvil o konkrétních věcech. V tom období roku 2006 občas zvyšoval hlas když s někým mluvil, ale to před tím nedělal. On byl už hodně takový podrážděný a nervózní. Svědkyně opravdu netuší s kým hovořil. Tipovala by, že pan H. měl půjčené peníze od M., protože se jednalo o to, že asi splátkou bude to, že se prodá dům na Královopolské. O tom jí M. vykládal, ale jestli to tak je nebo není neví, protože nikdy žádné smlouvy neviděla. O prodeji domu na Královopolské jí řekl M. právě v souvislosti s nějakou tou dlužnou částkou,

kteřou mu poskytl na stavbu toho domu. Ale o co šlo přesně neví, protože se o tyto věci nestarala. Co ví, tak se ten dům měl prodávat za poměrně vysokou částku, tam to šlo snad nad desítku milionů. Netuší jaká část měla z toho M. připadnout.

Naposledy se s M. viděla, když pro ni přijel do práce, odjeli na poštu, vyřídili nějaké věci ve dvou autodílnách a pak ji zavezl domů. Měl ještě nějaké obchodní telefonáty, týkající se převozu nějakého auta. S kým ale mluvil netuší, jenom někomu do toho telefonu tehdy říkal, že i když to není na značkách, že si za to sedne a odveze to někam, ale jaké auto a kam opravdu netuší. To bylo naposledy co ho viděla. Bylo to úterý, ale datum už neví. Byli domluveni na další den, proto ji celkem překvapilo, že se vůbec neozval, nedal žádnou zprávu, protože takový nebyl. Ráno mu ještě posílala smsku, ta ještě došla, tak čekala, že jí v průběhu dne dojde odpověď a pak už se mu ani nedovolala. Ten den co byli spolu naposledy, tak M. s někým telefonoval. Těch telefonátů bylo mezi tou třetí a pátou víc. Byli jsme domluveni, že pojedou rovnou domů, ale mezi tím mu někdo volal, že má někde něco vyzvednout. V nějakém pořadí jeli do dvou autoservisů. Bylo to někde za Brnem, jako kdyby se mělo jet zadem do Bystree. V jednom něco naložil, do druhého něco vezli a pak měl ještě jeden telefonát, týkající se převozu nějakého auta. Ale odkud kam, to netuší. Ví jen, že řekl, že to auto převezde i když není na značkách. Neví jestli si domlouval nějakou schůzku. Pokud M. telefonoval, tak se naučila neposlouchat o čem se baví. O tom autě ví stoprocentně, protože bylo ticho, stáli a on mluvil, domlouval se s někým, že auto převezde, ale jaké byly ty ostatní telefonáty netuší. On si měl domluvit nějakou schůzku, ze které pak nějak sešlo a vzápětí co od svědkyně mne odcházel, tak už zase telefonoval. Ale jestli to byl ten telefon, kdy tu schůzku si domlouval nebo nedomlouval, to říct nemůže. Ten následující den s ním už nemluvila, jen mu posílala SMS.

Svědkyně V. M. (č.l. 1770 a 2235) vypověděla, že M. K. znala od roku 2004 z fitness centra, naposledy ho viděla ten den, kdy zmizel. Byla to středa po Velikonocích. Dali si sraz v Řečkovících, jeli do restaurace, setkali se před jedenáctou a po dvanácté se rozešli. K. měl v plánu starat se kolem aut, neříkal že by jel do firmy. Říkal, že půjde běhat kolem aut, která chtěl prodat. Svědkyně neví kterých aut se to týkalo konkrétně. Neví kam jel ani jestli se tam měl s někým setkat, o tom se vůbec nebavili.

Jezdívá Passatem combi, byl to starší typ modré barvy. Ještě před tím jezdil s podobným autem, ale to bylo BMW. Ví, že to auto chtěl prodat, ale jestli ho někomu půjčoval neví. Ještě ten den říkal, že půjde do banky uložit peníze a že mu tam mají nějaké peníze dojít. Chtěl ukládat 30 tisíc Kč, říkal, že mu má dojít 270 tisíc Kč. Neví kdo mu ty peníze měl poslat. Ptala se ho, jaký bude mít vůz potom, řekl, že nějaké auto se pro něho určitě najde.

Jméno J. H. jí nic neříká. Když byl K. kolem těch aut našťvaný, tak zmiňoval jméno P. K.. Říkal, že nepracuje tak jak by měl. Neví že by M. někomu půjčoval peníze. O půjčování auta nic neříkal. Těch 270 tisíc Kč mu mělo dojít za prodané auto. Domnívá se, že to mělo být za toho Passata, ale to je jen její domněnka. Ptala se ho jestli bude mít čím jezdit a on na to řekl, že má spoustu aut, že se nějaké určitě najde. Toho Passata chtěl prodat dlouho, možná tak měsíc.

Svěděk F. J. (č.l. 1735, 2194 a 2438) vypověděl k pronájmu garáže na Trýbové. Uvedl, že garáž zkoušel pronajmout, ale moc se to nedařilo, protože je na místě, kde je plánovaná zástavba. Říkal to všem známým a potom když se viděli s J., tak mu nabídl, že mu zprostředkuje nějakého zájemce. To bylo někdy koncem roku 2005. Od roku 2006, někdy v první polovině ledna tu garáž pronajal. Proběhlo to tak, že se s J. viděli, J. svědkovi předal smlouvu a svědek

mu předal klíče, tím pádem byla ta garáž pronajatá. To jméno si už nepamatuje, smlouvu předal policii. Fyzicky toho člověka neviděl. Pan H. k pronájmu garáže řekl, že by si tam jeho známý chtěl garážovat vůz. Nic bližšího o tom člověku neříkal. Částka za pronájem garáže byla smluvená na 15.000,--Kč. První částku dostal od pana H., to bylo asi během 14 dnů po podpisu smlouvy, a to bylo 10.000,--Kč. Těch 15 tisíc Kč mělo přijít zase za další rok na účet. Když peníze nedošly, tak se ptal J., jestli by mohl toho člověka upomenout a on řekl, že se o to postará. Na toho člověka žádný kontakt neměl, byla tam jen jeho adresa, nikdy s tím člověkem nemluvil.

Když garáž nabízel realitce, tak existovaly tři sady klíčů. Z toho dvě ztratil, takže pak měl jen jednu sadu klíčů a tu předal J.. Když předal J. klíče od garáže, tak od té doby tam nebyl.

Dále se vyjádřil ke svým jednotlivým výslechům na policii a k půjčení peněz obžalovanému i k tomu, že si není vědom, že by se někdy viděl s poškozeným.

Vyslechnutý opětovně u hlavního líčení dne 15.10.2008 uvedl, že v roce 2005-2006 měl osobní auto Felicii. V té době uvažoval o koupi nového auta, o tom uvažuje pořád, ale bylo to spíše v rámci úvah a přání, protože opravuje dům a auto je až na druhém místě. Neměl vyhlídnuté žádné konkrétní auto. V té době jezdil půjčeným tmavomodrým bavorákem a měl ho půjčeného asi 14 dní. To auto bylo psáno na pana H. a od něj si ho půjčil. Tmavomodrým VW Passatem jel jednou s J. na oběd. J. mu ho nabízel k prodeji, to bylo asi v roce 2005. Bylo to předtím než pronajal svoji garáž. J. řekl, že to auto je na prodej, říkal, že to auto je jeho známého, ale neříkal kterého. Odhadem auto mohlo být staré tak 4 roky, cena za auto se pohybovala kolem 300-380 tisíc Kč. Neví proč měl to auto pan H. půjčené, svědkovi jen řekl, že je na prodej, jinak se o tom nebavili. Nevzpomíná si, že by v něm pana H. viděl jezdit vícekrát. Předtím ho viděl jezdit v modrém bavoráku a předtím ještě ve stříbrném bavoráku, všechno to byly starší auta. K žádné dohodě nedošlo, protože neměl peníze, aby si to auto koupil. Jméno P. Š. mu nic neříká.

Ke kupní smlouvě na č.l. 2407-2408 uvedl, že o této neví a vidí ji poprvé. Žádnou plnou moc nepodepisoval, jsou tam jeho nacionály, pouze je špatný název ulice, správně má být Šeránkova 39. S panem H. sepisovali notářský zápis, kde byly uvedené všechny údaje. Jestli to bylo před tou půjčkou, tak se tam mohly jeho údaje dostat jedině tímto způsobem. Myslí, že jiné osobě žádné svoje nacionály nedával, ale v dnešní době se údaje dají sehnat velmi lehce a jsou všude dostupné.

Neví jak se mohla tato kupní smlouva dostat do počítače poškozeného, netuší jak se pan K. dostal k jeho osobním údajům.

Svědka K. J. (č.l. 1745 a 2199) vypověděla, že poškozeného viděla jen jednou v životě a potom ho viděla až v pořadu Na stopě. Když si manžel půjčil od J. H. bavoráka a naboural ho, tak ho dali k rodičům do garáže a pan H. se na něho přijel podívat ještě s poškozeným. Přibližně to mohlo být na jaře roku 2005. Neví proč se přijeli podívat, trvalo to jen chvíli, asi tak 10 minut. Garáž tehdy byla na Myslivní v Kohoutovicích. Nevzpomíná si, že by ten pán něco říkal, jen se díval na to auto, nevzpomíná si, že by něco říkal. Neví proč tam přijel s panem H.. Kromě tohoto setkání se s ním už nesetkala, pak ho viděla jen v pořadu Na stopě.

O garáži na Trýbové ví jen to, že ji manžel koupil, myslí, že ze začátku, když ji koupili, užíval. Neví který to byl rok, muselo to být před rokem 2003 nebo 2004, možná ještě dřív.

Potom sháněl někoho, komu by tu garáž prodal, ale nikdo to doposud nekoupil. Někoukou dobu garáž nikdo neužíval, pak manžel řekl, že někoho sehnal přes J. H., ale jinak o tom nic neříkal. Podmínky pronájmu nezná, říkal, že ze začátku peníze za pronájem dostal.

Za ty první měsíce peníze dostal a pak už ne, ale proč neví.

Půjčili obžalovanému asi 360 tisíc Kč, vrátil 100 tisíc Kč asi kolem roku 2004. Na nějakých narozeninách pana H. byli, ale neví už v kterém roce. Pana K. si z té doby nepamatuje, pamatuje si ho z doby, kdy se přijel s panem H. podívat na to nabourané auto.

Svědék V. L. (č.l. 1765) se vyjádřil k pronájmu garáže F. J.. Uvedl, že tento se obrátil na svědkovu kancelář s tím, že chce prodat garáž na ulici Trýbova. S prodejem této garáže byl problém, garáž stála ve vnitrobloku na obecních parcelách, které jsou podle územního plánu určeny k zástavbě. Předpokládá, že s panem J. uzavřeli nějakou dohodu o zprostředkování prodeje. Svědek se nedokázal vyjádřit zda byl přímo v garáži J. na ulici Trýbova, nevybavuje si, zda měl klíče od garáže k dispozici, většinou klíče přebírali, až bylo něco konkrétního dojednáno. Nevybavuje si, že by byl nějaký zájemce o koupi garáže J., celá věc šla do ztracena, protože o garáž nebyl zájem.

Svědék F. H. (č.l. 2259) uvedl, že pana H. zná asi patnáct až osmnáct let. Kdysi se domluvili, že bude dělat jednatele v jeho firmě XXXXX, protože je autorizovaný inženýr a v této funkci byl až do 26. září 2005. Ve funkci jednatele byl asi pět nebo šest let. Co se týče finanční situace firmy, tak o tom nic neví, za finanční situaci byl odpovědný pan H..

Nevěděl, že si pan H. půjčoval peníze, to jsem se dozvěděl až na policii v souvislosti s touto kauzou. Sám panu H. peníze nepůjčoval. K prohlášení č.l. 73 a 75 spisu MS Brno sp. zn. 11 T 12/2008 uvedl, že o těchto podpisech se bavili kdysi s panem H., on se přiznal, že falšoval podpis svědka i jeho ženy. Říkal, že ví že to je chyba a že se za to omlouvá a že pokud tím způsobil nějakou škodu, tak že to nahradí. Rozhodně se na těchto listinách nejedná o svědkův a manželčin podpis.

Svědék J. U. (č.l. 2261) vypověděl, že půjčil obžalovanému v roce 2000 zhruba 800 tisíc Kč, tato částka byla investována do výstavby domu na Královopolské ulici. Pana H. musel zažalovat, aby peníze nějak dostal zpět. Asi před dvěma, třemi měsíci byly peníze prostřednictvím F. vráceny. Původně byli domluveni, že peníze obžalovaný vrátí do roku 2002 nebo do roku 2003. Když peníze nebyly vráceny, tak se snažil s panem H. domluvit na nějakých splátkách nebo na uznání dluhu. Nakonec to dopadlo tak, že těsně před promlčením pan H. vystavil nové doklady o tom, že ta půjčka existuje dále a takto existovala až do roku 2008. Mezi tím podal žalobu a snažil se, aby pan H. peníze vrátil. Někdy v roce 2004 vrátil 75.000,--Kč a za zbytek dluhu, který zažaloval, proběhlo občanskoprávní řízení, byla nařízena exekuce a začátkem letošního roku prostřednictvím F. byl dluh uhrazen v plné výši. Samozřejmě pan H. objasňoval, proč nemůže peníze vrátit, říkal, že nemá peníze, že je ale sežene, že mu někdo dluží atd., prostě vymlouval se nejrůznějšími způsoby.

Ví, že si pan H. půjčoval peníze i od jiných lidí, například i od manželů D., od paní Š. O termínech a částkách nic neví. Zhruba to bylo v takovém období, kdy se to týkalo i svědka, v řádech se mohlo jednat o statisíce korun. Neví jestli jsou tyto dluhy v současné době uhrazeny.

Svědék A. D. (č.l. 1720 a 2215) vypověděl ke známosti s poškozeným a k autům, která poškozený užíval. Uvedl, že BMW zprostředkoval panu K. ke koupi od pana S.. Jel s poškozeným v Passatu, který byl modrý nebo šedý, přesně neví a neví kdo byl vlastníkem toho Passatu.

O zmizení M. K. se dozvěděl až na policii. M. byl v úterý ještě cvičit a chtěl po svědkovi, aby mu domluvil půjčení henglu na odtah auta, tak mu to domluvil a on řekl, že zavolá ve středu odpoledne, ale už nezavolal. Takže to jsem s ním mluvil naposledy. V úterý spolu mluvili v posilovně, ale zavolal ještě ve středu, jestli to je domluvené, svědek řekl, že to je domluvené, on řekl „dobrý, já ti zavolám odpoledne“, a to už nezavolal. V tu středu volal někdy před obědem, kolem desáté, jedenácté. Neví na kdy to chtěl, řekl že si ho ve středu půjčí. Kdy ho vrátí, o tom se nebavili. Netuší, jaké auto chtěl převážet.

Svědék J. S. (č.l. 2227) potvrdil, že přes A. D. prodal svoje vozidlo BMW 540, ovšem neví které osobě. Na fotodokumentaci poznal vozidlo, které prodával.

Svědék J. Č. (č.l. 1699 a 2219) vypověděl ke známosti s obžalovaným i poškozeným. Uvedl, že v roce 2005 byl telefonicky kontaktován J. H., který mu volal, jestli by nepřišel do herny Tara na ulici Cejl, kde se měli potkat ještě s panem R. S.. Když se tam sešli, tak ho požádali jestli by jim někam neschoval modrý Passat combi s naftovým motorem. Neviděl v tom žádný problém, tak jim v tom vyhověl a odvezl ho k sobě domů do Maršova. Nepamatuje si na jak dlouhou dobu to bylo. J. ho pak znovu kontaktoval a chtěl to auto vyzvednout, tak spolu jeli ke svědkovi domů a tam si to vzal, to bylo vše. To auto mělo cizí značky, jaká to byla značka si nevzpomíná, ví jen, že to auto bylo z Německa. Auto přebíral v Brně a jestli se neplete, tak to auto bral u J. na Luční, ale tím si není moc jistý.

J. H. zná od svého spolužáka M. K., myslí že se seznámili někdy v létě 2004. M. K. financoval nějaký nákup a prodej osobních vozidel Nějaká auta, která sháněl pro M. K., byla z trestné činnosti. Modrý Passat, který zobchodovali v roce 2004 dopadl špatně v tom, že M. potřeboval nějakého šoféra, tak to dohodil svému otci, jestli by s tím autem nebyl ochoten jet do Itálie a tam to dopadlo tak, že auto bylo zabaveno italskými úřady. Jednalo o dvojičku na osobní vozidlo K..

P. K. je člověk, který přihlašuje auta na Magistrátě v Brně a pokud ví, tak měl něco do činění i s M. K.. Myslí, že do zástavy měl padnout dům toho P. K. M. K., měla to být nějaká chalupa u Chrudimi. Myslí, že K. s K. pohromadě neviděl, ale ví že se spolu znali.

Svědék R. S. (č.l. 1790) vypověděl, že obviněného J. H. zná přes J. Č. Jednou k němu do herny Tara v Brně na Cejlu 115 pan Č. přišel i s panem H.. Nabízeli k podnikání prostor na ulici Královopolská. K dohodě mezi nimi však nedošlo, protože H. chtěl se svědek podnikat napůl a svědek chtěl prostory do podnájmu, takže se nedomluvili. Až se znali více, tak jej H. požádal o půjčku 20 tisíc Kč na splátku v bance, tuto částku asi za deset dní vrátil.

J. Č. zná asi pět let. Č. mu nabízel ke koupi auta. Nedohodli se však na ceně, žádné auto od něj nekoupil. Č. mu v přítomnosti H. nabízel jedno nebo dvě auta. Jednalo e o Passat zelené

barvy a Opel combi černé barvy. Nevzpomíná si, že by mu nabízeli vozidlo Volkswagen Passat modré barvy. Obviněný jezdil vozidlem BMW combi stříbrné barvy a pak dalším BMW modré barvy.

Svědék P. K. (č.l. 1757 a 2222) vypověděl ke známosti a obchodní spolupráci s poškozeným. Ví, že měl od poškozeného půjčené peníze pan H., to říkal pan K.. Jakou částku neříkal, řekl jen že hodně, on se o těchto věcech nikdy moc nebavil. Problémy s půjčováním peněz tam asi byly, ale nic konkrétního. M. možná řekl nějakou částku, ale už to bylo třeba navýšené o úroky. Pak se svědek dozvěděl, že mu obžalovaný zastavil nějaké nemovitosti, ví jen to, co říkal K.. Možná M. řekl, že šlo o několik milionů, asi spíš říkal, že to jsou miliony.

Ví že M. s BMW 540 jezdil, ale nic bližšího k tomu neví. Má pocit, že v tom autě viděl jezdit i pana H., ale neví to určitě.

Sám si peníze od M. půjčil někdy v roce 2004 na jaře. Půjčil si 320 tisíc Kč s úročením 5 % měsíčně.

Svědék P. Š. (č.l. 1801-1082) vypověděl, že vozidlo Passat Variant 1,9 TDi modré metalízy, RZ XXXXX bylo zaregistrováno na jeho osobu, na žádost P. B. s tím, že majitel tohoto vozidla na sebe vozidlo nechce zaregistrovat z důvodu, že už má na sebe napsaná nějaká tři vozidla. Majitelem byl pan M. K., který s autem po celou dobu jezdil. Přepis vozidla zajišťoval P. K.. Svědek za vozidlo nic nehradil. Za to, že vozidlo bude napsané na jeho osobu měl slíbené od pana K. 20 tisíc Kč. Postupně od K. obdržel 17 tisíc Kč a mobilní telefon v hodnotě 1.000,-Kč. Svědek podepsal smlouvy o leasingu vozidla, dle dohody měl leasing platit P. K.. Tento přestal platit, svědkovi začaly chodit upomínky, byl i ve společnosti ESSOX v Českých Budějovicích a snažil se s nimi dohodnout. Pan K. se ztratil a svědek ho nemohl sehnat. Byl kontaktován telefonicky panem K., který mu sdělil, že auto je jeho, že na auto dal peníze P. K.. V době, kdy se auto převádělo na svědka s autem jezdil P. K., poté s autem přijel K..

Svědék M. P. (č.l. 1785 a 2228) vypověděl, že pan K. s panem K. k němu dovezli dva modrý Passaty a potřebovali z jednoho na druhého předělat světla, nějaké xenony a nějaké poškozené plasty a je to asi tak tři roky.

Svědék R. L. (č.l. 1763) vypověděl, že poškozeného M. K. vídal jen občas. Poprvé s ním přijel P. K.. U svědka v dílně byl K. asi tak desetkrát až patnáctkrát, většinou přijel, když se objevil nějaký problém, někdy jezdil sám a někdy s K.. Naposledy viděl pana K. 18.4.2006 někdy v odpoledních hodinách. Domnívá se, že měl přijet ještě 19.4.2006 dopoledne, ale už nepřišel. Dne 18.4.2006 řešili něco kolem opravy auta, možná přivezl i nějaké drobnosti. Tehdy pro něj svědek opravoval vozidlo BMW stříbrné barvy cupé. Druhý nebo třetí den od jeho návštěvy K. u něj hledala manželka s nějakým mužem. Tehdy se dozvěděl, že pan K. je pohřešován. Celkem pro K. a K. opravoval asi patnáct aut v období tří let. Pro K. jich mohlo být asi pět, jednalo se o vozidla BMW, Alfa Romeo, Volkswagen Passat tmavě modrý. BMW bylo několik různých barev a typů, Alfa byla černá, myslí, že Passat byl jeden opakovaně, má pocit, že K. s tímto Passatem jezdil. K. jezdil modrým Passatem combi, jednu dobu jezdil modrým BMW řady pět. K. jezdil vesměs auty, které se opravovaly, včetně modrého Passata.

Svěděk V. Š. (č.l. 1808) vypověděl, že M. K. znal jako svého zákazníka z prodejny v obci Moravany. Mimo jiné prodává náhradní díly zn. BMW. M. K. k němu jezdil po dobu dvou roků, zpočátku s P. K.. Naposledy M. K. viděl 18.4.2007 kolem 13 až 14 hodiny. Čím přijel neví, taktéž neví zdali s ním někdo přijel a čekal ve voze. K. u něj kupoval náhradní díly na BMW. Myslí, že toto vozidlo opravoval v Brně v Bosonohách pan L..

Svěděk M. S. (č.l. 1798 a 2201) vypověděl, že obžalovaného J. H. nezná. Jméno M. K. zná, ale jen od policie, když byl vyslýchaný. Jména F. J., K. J., mu nic neříkají. Na policii ho vyslýchali ohledně pana M. a pana O., kvůli jejich firmám, které přepsali na svědka. Přepsali na něj asi pět firem a podepisoval spousty prázdných papírů přímo panu M. i panu O.. Bylo mu řečeno, že se nevyzná v těch formalitách firmy, tak chtěli od něj ofotit občanský průkaz, rodný list a spousty podpisů na A4 a vše vždy předal panu O. nebo panu M. Ty podpisy byly zhruba do pravého místa, asi tak 5 cm dole.

Svěděk T. M. (č.l. 1767) vypověděl, že obviněného J. H. zná dva až tři roky přes pana J. Č.. Měl si pronajmout restauraci v H. baráku na ulici Královopolská, několikrát u něj byl. K pronájmu restaurace nedošlo. Osobu M. S. nezná, nezná ani F. J., ani P. K.. K osobě R. O. se nedokázal vyjádřit, uvedl, že na stavbách zaměstnával spoustu lidí, podle jména neví. Na adrese XXXXX bydlel asi patnáct let, do prázdnin roku 2006. J. S., M. S., S. S. nezná, nikdy v životě u notáře nebyl sám, ani s nikým jiným. Smlouvu o nájmu nebytových prostor podepsanou M. S. nezná.

Svěděk R. O. (č.l. 1777) vypověděl, že M. S. zná z ulice Kotlářské, zná i T.e M.. Neslíbil M. S. zařízení trvalého pobytu v Brně, pouze mu řekl, že pokud bude vědět o nějakém podnájmu, tak mu řekne. Nikdy neměl v držení nějaký čistopis formátu A4 s podpisem M. S., ani rodný list nebo občanský průkaz M. S..

Svědčyně H. H. (č.l. 1725 a 2208), matka obžalovaného, se ve své výpovědi vyjádřila ke známosti obžalovaného s poškozeným a k půjčování peněz ze strany poškozeného. Vyjádřila se k finanční situaci obžalované i celé rodiny. dále uvedla, že syn jezdil s modrým Volkswagemem Passat, to bylo auto M. K.. J. si ho občas půjčoval, například když měl svoje auto v autoopravně anebo jeden čas byl bez auta, tak ho měl půjčené od M.. Jak často si ho půjčoval neví. Myslí si, že někdy si to auto předávali spolu sami a někdy si ho předávali tak, že M. nechával klíče u svědkyně doma. Někdy je dal přímo svědkyni a někdy je hodil do schránky. Auto bývalo u jejich vjezdu z boku.

Dále uvedla, že M. K. se s panem J. znal. To ví z řeči a několikrát je spolu viděla. Také měl F. J. půjčené auto od M. K.. O zmizení M. ví, protože se to dozvěděla některý den po Velikonocích. Bylo to večer, kdy k nim došel pán, kterého nezná, ještě s paní K. a ještě s jedním pánem, ale mluvila s nimi dcera. Chtěli kontakt na J. a řekli, že M. K. není několik dní doma. Nějaké auto stálo okolo Velikonoc u toho jejich vjezdu, bylo to M. auto, protože klíčky byly ve schránce. Ty tam našla svědkyně, dala je do haly, do koše, kde si dávali poštu. S autem asi pak odjel syn. Nemyslela si o tom nic. Asi jen to, že M. to auto půjčil J., tak jako předtím a někam odjel. Neměla důvod o tom přemýšlet proč je někde M. a auto tam stojí.

Svědkyň H. S. H. (č.l. 1794 a 2211), sestra obžalovaného, vypověděla ke stejnému okruhu otázek jako svědkyně H. H.. I ona uvedla, že F. J. se zná s bratrem i s M. K.. Vídávala je spolu, když společně přijeli, viděla je spolu v takovém družném rozhovoru, sice neslyšela obsah, ale může potvrdit, že se znali.

O zmizení poškozeného ví pouze to, že někdy v inkriminované době byla na Luční u maminky a přišel tam nějaký pán od paní K., který se přišel zeptat, jestli neví, kde by pan K. mohl být. V podstatě se ptal na J., jestli je doma, on nebyl, tak po svědkyni ten pán chtěl bratrovo telefonní číslo. Velmi váhala, protože toho pána neznala a neviděla důvod, proč by měla někomu dávat telefonní číslo. Už si nepamatuje, zda volala bratrovi nebo jestli to telefonní číslo na bratra tomu pánovi dala. Takže touto cestou se bratr dozvěděl o zmizení pana K..

Dále se vyjádřila ke smlouvám, na jejichž základě si obžalovaný půjčoval od poškozeného peníze.

Svěděk J. P. (č.l. 2263) uvedl, že by se měl vyjádřit k narozeninám švagra, k jeho třicetinám. Když byli na té oslavě, tak se tam potkal ten zavražděný K. s J.. Jinak nic neví. Ta oslava byla v restauraci Za Kapličkou v Žabovřeskách, bylo to někdy na podzim roku 2004. Pana K. znal okrajově, poprvé ho poznal asi tak půl roku před těmi narozeninami. Pan J. zná dlouho. Určitě se pan K. s panem J. znali, bavili se normálně, v té hospodě seděli naproti sobě, určitě se znali. Podle toho jak se k sobě chovali, tak si myslí, že znali již z dřívějšíka. Usuzuje to z toho, že seděli naproti sobě a normálně se spolu bavili, tak to bere tak, že se znali.

Svěděk R. Z. (č.l. 2265) vypověděl, že obžalovaného zná. Znají se asi 12 let, byl pozvaný na oslavu křtin syna pana H. a třicátin pana H.. Oslava byla někdy na podzim roku 2004, proběhla v Žabovřeskách v restauraci Za kapličkou. Bylo tam hodně lidí, svědek tam došel až kolem deváté večer. Stáli všichni u baru a bavili se všichni dohromady, takže určitě se pan K. s panem J. znali. Neví jestli se znali i předtím.

Svěděk P. Č. (č.l. 1697) vypověděl, že obviněného zná asi dva roky, pan H. ho kontaktoval ohledně opravy starého nábytku. Poprvé s obviněným přišel do kontaktu asi před dvěma léty, začalo to renovací ložnice a pak asi po tři čtvrtě roce mu renovoval bifé. Na předložené fotodokumentaci z domovní prohlídky v Brně XXXXX poznal ložnici, bifé a možná hodiny, které opravoval. K datu 19.4.2006 pro něj začal dělat tu ložnici, měl obrovské problémy s úhradou prací ze strany obviněného, doplatek se vlekl řádově půl roku, jednalo se o částku kolem 40 tisíc Kč, kterou mu nakonec uhradil.

Svědkyň D. H. (č.l. 2255) vypověděla k ověřování podpisů a listin v její notářské kanceláři. Uvedla, že listina č.l. 75 ze spisu MS Brno sp. zn. 11 T 12/2008 je padělek. Dá se to velmi snadno zjistit, neboť číslo 7581/2006 v ověřovací knize O II její notářské kanceláře odpovídá někomu úplně jinému, takže to je padělek.

Svědkyň M. D., administrativní pracovnice notářské kanceláře D.H. (č.l. 1706), vypověděla k obsahu kupní smlouvy č.l. 465-467, že si myslí, že dvě napsané číslice „3“ a podpis psala s největší pravděpodobností ona. Datumovku se většinou snaží umístit rovně a ve volném prostoru. Při ověřování listin je vždy vystaven účetní doklad, ověřování opisů listin není evidováno. Účetní doklad nemusí být vždy vystaven na jméno dotyčného, který požaduje ověření.

Svědkyň též předložila příjmové pokladní doklady vystavené notářskou kanceláří JUDr. Hytové dne 1.7.2005 (č.l. 1707-1719).

Svědka J. H. (č.l. 1723) vypověděl, že poškozeného M. K. znal od roku 2004, seznámil je pan K. z důvodu profinancování auta, jednalo se o vozidlo Passat stříbrné nebo světle šedé barvy. Dále se jednalo o půjčku ve výši 500 tisíc Kč, kdy na tuto půjčku mu nejdříve ručil spolu s manželkou nemovitostí v Brně, Soběšická 56, pak se dohodli na ručení směnkou, kterou podepsal na částku 1 mil. Kč. Z částky 500 tisíc Kč KK. vrátili 100 tisíc Kč a 400 tisíc Kč mu dodnes dluží. Byli dohodnuti s K. na tom, že jako zápočet pohledávky si vezme od svědka vozidlo BMW combi pětkové řady stříbrné barvy. Nakonec k tomuto nedošlo, protože svědek tím vozidlem havaroval a než byla provedena jeho oprava, tak K. zmizel. K. měl podle názoru svědka finančních prostředků dostatek. Svědek ví od policie, že byl jedním z posledních, který měl s K. telefonický kontakt. Uvedl, že K. před svým zmizením používal Volkswagen Passat combi modré barvy.

Svědka M. I. (č.l. 1732) vypověděl, že M. K. znal, bydleli spolu na Oblé 56, poškozený se pak odstěhoval na Merhautovu. M. K. pracoval hlavně ve firmě Binom a začal obchodovat s auty a většinou se jednalo o lehce bourané dovozy aut ze zahraničí. V jednom případě svědkovi nabízel ke koupi Volkswagen Passat 4x4 combi nějaké tmavé barvy, to bylo v roce 2005 a s tímto vozidlem K. jezdil. Tohoto Passata někomu prodal, ale svědek neví komu. Před svým zmizením jezdil taktéž vozidlem Passat, ale jednalo se již o jiný vůz.

Od K. si půjčil peníze na garáž, platil úrok 4% měsíčně ze zbývajících dlužných částek. Podruhé si půjčoval od K. na byt, dohodli se na tom, že peníze půjčí bez úroku. Na garáž si půjčil v roce 2004 částku 125 tisíc Kč. Garáž byla psaná celá na M., svědek uhradil polovinu a na druhou polovinu mu M. půjčil shora uvedený obnos. K převodu garáže na osobu svědka po úhradě tohoto obnosu však nedošlo, protože si následně od M. potřeboval vypůjčit na byt částku 500 tisíc Kč a ručil mu celou dvougaráží. Tuto částku mu půjčil v roce 2005, smlouva na půjčení nebyl. Z této částky zbývá uhradit 100 tisíc Kč. Žádný doklad o splácení nedostal, vzájemně si věřili.

Svědkyň J. P. (č.l. 1782) vypověděla, že obviněného J. H. zná asi tři roky, poté spolu udržovali známost do doby uvalení vazby. Z kamarádů J. H. zná F. J. a jeho tatínka. Manželka obviněného H. o jejich vztahu věděla, pan H. se rozvádět nechtěl. J. H. jezdil v tmavě modrém bavoráku a v šedomodré audině. S osobou S. R. si H. volal, R. po něm vždycky něco chtěl. J. o něm nemluvil moc hezky.

V období dubna 2006 se určitě viděli 10. dubna. V roce 2006 spolu asi půl roku bydleli, a to asi od února do července 2006. On se pak nastěhoval zpátky. Velikonoce 2006 trávil pan

H. s rodinou v průběhu dne, na noc chodil ke svědkyni. Během toho půl roku, kdy u ní bydlel nevyklučuje, že občas přespal i doma.

Svědék M. P. (č.l. 1787) vypověděl, že obviněného J. H. zná asi pět let, kdy u něj v domě na ulici Královopolské maloval, poté mu pan H. nabídl, jestli by u něj nechtěl pracovat, v domě dělá to co je třeba. Svědek vlastnil domek na ulici XXXXX. J. od něj dům koupil za 650 tisíc Kč. Tyto peníze spolu vložili do domu na ulici Sochorové, podle J. to byla výhodná koupě s tím, že se dům následně prodá. V tomto případě byl prodávající nějaký podvodník, takto předali v hotovosti 1.850.000,--Kč a až následně zjistili, že šlo o podvodníka. Věc oznámili na policii a tímto způsobem svědek přišel o peníze z prodeje domu.

Dále svědek P. uvedl, že se v autech nevyzná. Domnívá se, že H. jezdil v autě se čtyřmi kruhy tmavé barvy a když vyváželi trávu, tak si pan H. půjčoval auto od pana J., který měl tažné zařízení, půjčovaným vozidlem byla škodovka. Obviněný žádnou garáž neměl, vůz měl buď před domem na Královopolské nebo na zahradě na ulici XXXXX.

Svědék P. V. (č.l. 810) vypověděl, že J. H. zná od roku 2005. V roce 2006 byl požádán, zda by neumožnil garážování nebo zaparkování vozidla v areálu na ulici Bratislavská. Toto mu umožnil bez finanční úhrady. Parkovaným vozidlem byl combik, jestli to byl Passat nemůže s jistotou uvést. Vozidlo bylo v areálu několik dnů. H. takto u něj parkoval více dnů pouze toto jedno vozidlo i když se stalo, že si v areálu parkoval auto i během dne. Ví že H. užíval vozidlo BMW.

Svědék P. K. (č.l. 2416) vypověděl, že asi před dvěma, třemi měsíci ho navštívila u něj v servisu policie a ptali se na modrý automobil BMW pana H.. Pan H. je jeho zákazník a asi dvakrát měl u něj vozidlo. Byl u nich tak před dvěma roky s modrým BMW combi, řekl by, že v obou případech se jednalo o stejné auto. Na tom autě dělali brzdy a podruhé byl na výměně oleje nebo něco takového. Obě ty opravy byly narychlo, protože pan H. auto potřeboval a spěchal. To bylo tak narychlo, že žádné doklady nevystavoval, dokonce to nebylo zaznamenané do objednávek.

K objednavce na č.l. 2403 uvedl, že se jedná se o objednávku z jejich opravny. Datum 14.4.2006 znamená, že to vozidlo k nim přijelo a 21.4.2006 asi odjíždělo, ale to si opravdu nepamatuje. Tento doklad nezpochybňuje, z tohoto dokladu vyplývá že to auto tam mohlo být ten týden. Neví jak vysvětlit, že podle tohoto dokladu tam auto stálo sedm dní, když ho opravovali hned, ale je možné, že to auto nebylo vyzvednuto. Tento doklad vystavoval 14.4.2006, datum 21.4.2006 je tam uvedené proto, že asi vydával to auto. Pokud 14.4.2006 byly Velikonoce, tak v pátek už nikdo náhradní díly neobjednal a je jasné proč to tam bylo tak dlouho.

Znalec Doc. Ing. Alois Skoupý, Csc. podal na žádost obhajoby znalecký posudek na možnosti výskytu povýstřelových zplodin. V písemně zpracovaném znaleckém posudku uvedl (č.l. 2399 – 2402), že se shoduje se závěry odborného vyjádření č.l. 846 – 848, neboť nelze jednoznačně usuzovat na nalezení povýstřelových zplodin na zkoumaných předložených rukavicích. Ve výpovědi u hlavního líčení uvedl (č.l. 2418 – 20), že povýstřelové zplodiny lze detekovat ze vzdálenosti 3 až 5 metrů od místa střelby. Pokud by byla střelená osoba v této

vzdálenosti, lze předpokládat, že i na jejím těle by byly povýstřelové zplodiny. Pokud by ta vzdálenost byla větší, tak nelze předpokládat, že by se tam něco našlo. Pokud by byla střelba vedená na vzdálenost 3 až 5 metrů, tak pak je možné, že dojde k přenosu povýstřelových zplodin na rukavice, ovšem pak by byly ty částice nalezeny i na těle poškozeného.

Povýstřelové zplodiny se na těle poškozeného dají nalézt i o několik hodin a dnů později, ze zkušenosti ví, že řádově to můžou být dny, dejme tomu týden. Pokud bylo na poškozeného vystřeleno zblízka, tak je přesvědčen, že by na rukavicích byly nalezeny charakteristické částice nebo jednoznačně indikující, tzn. kompletní složení částic, vzhledem k tomu, že se jedná o prvky, které jsou používány při výrobě zápalek nábojů a jsou velice charakteristické právě pro tyto chemické sloučeniny a tato kombinace se nevyskytuje prakticky v žádném jiném procesu ani výrobě.

Pokud by došlo ke střeru povýstřelových zplodin těmi rukavicemi, tak by se v nálezu objevila kompletní sada z těch čtyř možností. Ne všechny čtyři, ale jen jeden z nich by byl kompletní.

Z deformované střely by nedokázal určit, které z prvků by byly v povýstřelových zplodinách. Potřeboval by vidět nábojnici, ze střely není schopen identifikovat výrobce.

K posouzení osobnosti obžalovaného byl zpracován znalecký posudek znalkyněmi v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie (č.l. 132-172 a 2230-32). Znalkyně v závěrech zpracovaného posudku uvádí, že obžalovaný J. H. v minulosti netrpěl a ani v současnosti netrpí duševní chorobou v užším slova smyslu. Jeho intelekt je nadprůměrné úrovně, jeho osobnost z psychiatrického hlediska nejeví známky výraznější disharmonie. Znalci dovodili, že pachatel trestného činu vraždy K. měl v době svého jednání plně zachované rozpoznávací i ovládací schopnosti. Pokud by bylo prokázáno, že se obžalovaný trestného jednání dopustil, jako nejpravděpodobnější motivační variantu lze zvažovat okolnosti související s domem na Královopolské ulici, případně i hrozba ztráty zastaveného domu na Luční.

Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prováděli pitvu poškozeného a ve znaleckém posudku uvedli (č.l. 84-116), že bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo střelné poranění mozku výstřelem z palné zbraně, kdy byla zajištěna střela ráže 7,65 mm. Zcela jednoznačně byl poškozený střelen do hlavy zezadu a pitvou ani mikroskopicky nebyly zjištěny známky přiložení ústí zbraně k povrchu kůže. Smrt poškozeného nastala před řádově měsíci až roky od doby nálezů těla poškozeného.

Úkony trestního řízení ve věci pohřšování M. K. byly zahájeny dne 25.4.2006 na základě oznámení J. K. ze dne 20.4.2006 (č.l. 1-2). V rámci probíhajícího šetření po pohřšovaném M. K. byl několikrát na úřední záznam o podaném vysvětlení vyslechnutý i F. J. (č.l. 282, 279 a 273). Je též zřejmé, že dne 2.10.2007 předal policistům J. originál smlouvy o nájmu nebytových prostor (č.l. 278).

Dne 2.10.2007 byla provedena prohlídka garáže J. v Brně na ulici Trýbova (protokol a úřední záznam č.l. 292-293, protokol, náčrtek a fotodokumentace č.l. 784-810). V garáži bylo nalezeno vozidlo Volkswagen Passat s registrační značkou XXXXX a z evidence vozidla č.l. 289 a záznamu č.l. 817-819 vyplývá, že 16.1.2005 bylo v Německu po tomto vozidle vyhlášeno

pátrání, neboť toto bylo odcizeno v městě Jena. V tomto vozidle byla též nalezena tabulka s českou registrační značkou, která byla odcizena z vozidla v Rajhradě ve dnech 7.- 8.1.2005.

Dne 17.7.2007 byla provedena domovní prohlídka v Brně na Královopolské 21 (protokol č.l. 311-314 a fotodokumentace č.l. 318-333). Při této domovní prohlídce byl mimo jiné zajištěn počítač obžalovaného a paměťové karty, jejich obsah byl podroben znaleckému zkoumání.

Dne 4.10.2007 byla provedena domovní prohlídka v Brně na XXXXX i v Brně na Královopolské 21 (č.l. 344-345). Zde byly zajištěny jeden stříbrný vrut a náboj. Dále pak dne 8.10.2007 došlo k prohlídce osobního motorového vozidla značky Audi, protokol a fotodokumentace k úkonům se nachází na č.l. 352-357. K vozidlu Audi poskytla materiály společnost Škofin s.r.o. (č.l. 360-378) a z těchto vyplývá, že leasingová smlouva na toto vozidlo byla ke dni 15.1.2007 převedena na společnost XXXXX zastoupenou obžalovaným.

J. K. vydala orgánům policie dne 26.4.2006 počítač poškozeného, který byl též podroben odbornému zkoumání (č.l. 379-381).

Obžalovaný dne 29.4.2006 vydal orgánům policie vozidlo Volkswagen Passat poznávací značky XXXXX (č.l. 382-385). Pokud se týká tohoto vozidla, bylo zjištěno, že došlo k pozměnění čísla VIN a podle čísla PKN bylo zjištěno, že toto vozidlo bylo původně vyrobeno pro trh Itálie a bylo odcizeno italskému občanovi dne 3.4.2003 v Brně (č.l. 443-451). K tomuto vozidlu poskytla doklady společnost Viva Leasing, a.s. (č.l. 396-441). Z těchto dokladů vyplývá, že původně bylo vozidlo registrováno na P. B., od 5.5.2005 bylo registrováno na P. Š., který na toto vozidlo uzavřel se společností ESSOX s.r.o. smlouvu o úvěru a dne 23.2.2006 uzavřel na toto vozidlo kupní a leasingovou smlouvu obžalovaný jako zástupce společnosti XXXXX Vozidlo bylo na tuto společnost registrováno od 6.2.2006. Obžalovaný toto vozidlo kupní smlouvou z 22.3.2006 prodal leasingové společnosti Viva Leasing, a.s. a vzápětí si na základě leasingu toto vozidlo pro společnost najal.

Obžalovaný dne 9.5.2006 vydal vozidlo BMW 540i modré barvy RZ XXXXX, vozidlo mu bylo vráceno o den později (č.l. 461-463). Toto vozidlo bylo fotograficky zadokumentováno 23.5.2006 před domem v Brně na Královopolské 21 (č.l. 776-783).

Dne 3.5.2006 též obžalovaný vydal plastové přepravky s věcmi, které podle vlastního vyjádření našel v zavazadlovém prostoru vozidla Volkswagen Passat (č.l. 452-460).

Dne 18.7.2007 obžalovaný vydal tři kusy kupních smluv (č.l. 464-473).

J. K. dne 6.6.2006 poskytla Policii ČR materiály, které našla v místě bydliště v trezoru. Je zřejmé, že jednotlivé materiály byly uloženy ve složkách a do spisu byly pořízeny kopie těchto dokladů. Tyto se nacházejí na č.l. 485-746, i když je zřejmé, že ne vždy jsou kopie listin zařazeny chronologicky, tak jak byly z jednotlivých složek zaznamenány v úředním záznamu č.l. 474-483. J. K. též předala notesy poškozeného z let 2003, 2004 a 2005, které jsou přílohou spisu (č.l. 484).

Ohledání vozidla Volkswagen Passat RZ XXXXX bylo provedeno 2.5.2006 (protokol a fotodokumentace č.l. 747-748 a 756-768). 23.5.2006 obžalovaný ukázal, v kterém místě na parkovišti u domu XXXXX v Brně toto vozidlo našel (č.l. 749-755).

Ze seznamu stop č.l. 811-816 vyplývá, jaké stopy byly zajištěny v souvislosti s nálezem těla poškozeného v garáži na ulici Trýbové.

Odborné vyjádření v odvětví kriminalistická metalografická expertíza č.l. 820-821 zkoumala číslo VIN vozidla Volkswagen Passat RZ XXXXX. Závěr je, že nebyl zjištěn zásah do zjištěného čísla VIN, ovšem zkoumáním širšího okolí tohoto čísla byly zjištěny skutečnosti nasvědčující možné výměně konstrukčního dílu karoserie, na kterém je VIN vyznačené.

Znalecké posudky zkoumající počítače poškozeného i obžalovaného se nacházejí na č.l. 823-825 a 842-844 a jejich součástí jsou též CD tvořící přílohu spisu.

Odborné vyjádření v odvětví kriminalistická biologická expertíza č.l. 829-833 zkoumalo, zda se na věcech ve dvou plastových přepravkách vydaných obžalovaným nacházely krevní stopy. Lidská krev byla prokázána pouze na kostkované textilii hnědobílé barvy.

Odborné vyjádření v odvětví kriminalistická genetická expertíza č.l. 837-839 hodnotilo zajištěné biologické stopy. Výsledek zkoumání je takový, že na stopách označených jako stopa číslo 3, což je červenohnědá krusta zajištěná na podlaze před pravým předním sedadlem vozidla Volkswagen Passat RZ XXXXX a na stopě zajištěné vystřížením z kostkované textilie hnědobílé barvy při biologické expertíze a ze syntetického vlasce na zubním kartáčku poškozeného nesou lidský biologický materiál jedné a stejné osoby mužského pohlaví. Jako zůstavitel byl vyloučen obžalovaný. Je tedy zřejmé, že zůstavitelem těchto biologických stop byl poškozený. Dále byl zkoumán pár kožených prstových rukavic hnědé barvy s tím, že levá rukavice nese na vnější straně v oblastech hřbetu bříška posledního článku palce a ukazováku, špičky prostředníku a bříška posledního článku malíku načervenalou změnu barvy charakteru možného ořezu. Ve stěru z vnější strany z oblasti načervenalé změny barvy na hřbetu u rukavic byla zjištěna přítomnost lidského biologického materiálu tří osob mužského pohlaví, přičemž profil DNA velmi výrazného zůstavitele majoritního podílu vykazuje individuální shodu s profilem DNA osoby obžalovaného. Detekované znaky dvou dalších minoritních zůstavitelů neumožňují identifikaci osob. Dále pak ještě v následně provedené analýze, pro kterou byla uvedená oblast vystřížena a do analýzy tedy vstupovala vnější, již setřená strana společně s vnitřní stranou, byl pouze stanoven jeden Y-haplotyp osoby neúplný, který vykazuje shodu s Y-haplotypem osoby obžalovaného. V celoplošném stěru vnitřní strany levé rukavice byla zjištěna přítomnost lidského biologického materiálu a profil DNA zůstavitele vykázal individuální shodu s profilem DNA obžalovaného.

Odborné vyjádření v odvětví kriminalistická balistická expertíza č.l. 841 vyhodnotilo 7 ks nábojů nalezených při domovní prohlídce na Královopolské 21 dne 17.7.2007 jako náboje výroby USA z let 1941-1942, ráže 45 auto. Takovéto náboje je možno nabít a vystřelit například v samonabíjecí pistoli Colt model 1911.

Odborné vyjádření v odvětví kriminalistická fyzikálně chemická expertíza č.l. 846-848 zkoumalo, zda na předložených rukavicích lze zjistit přítomnost povýstřelových zplodin. Odborné vyjádření rozlišuje, které částice jsou částicemi jednoznačně indikujícími povýstřelové zplodiny a které se považují pouze za částice charakteristické, ovšem nikoliv jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny. Ze závěrů odborného vyjádření vyplývá, že ve vzorcích ze zajištěných rukavic byly zjištěny ojedinělé částice charakteristické, nikoli jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny.

Z dalšího odborného vyjádření v odvětví kriminalistická fyzikálně chemická expertíza č.l. 851-853 vyplývá, že byly zkoumány stěry získané při ohledání vozidla Volkswagen Passat v garáži na Trýbové, kdy tyto stěry byly získány z palubní desky a stropu kabiny vozidla se zaměřením na to, zda zde budou nalezeny částice indikující povýstřelové zplodiny. Závěr odborného vyjádření je takový, že zkoumáním nebyly na předložených stěrech zjištěny částice povýstřelových zplodin.

Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika č.l. 855-856 hodnotí střelu naleznou při pitvě v hlavě poškozeného s tím, že jde o celoplášťovou střelu 7,65 mm Browning, která je zdeformovaná při kontaktu s cílem. Mohla být součástí českého náboje 7,65 mm Browning. Střela mohla být vystřelena z rážově příslušné pistole, jako například ČZ model 50/70, ČZ model 83, ČZ model 27, Walther model PP/PPK a další. S ohledem na nezpůsobnost střely k individuální identifikaci zbraně nemohlo být prověřeno, zda se stejnou zbraní nebyl spáchán některý dosud neobjasněný trestný čin.

Ze znaleckého posudku v odvětví kriminalistická daktyloskopická expertíza č.l. 859-862 vyplývá, že byly zkoumány daktyloskopické stopy zajištěné z různých předmětů při ohledání garáže na Trýbové ve dnech 2. a 3.10.2007. Daktyloskopická stopa na sudu o obsahu 200 litrů byla vyhodnocena jako částečně upotřebitelná a v této byla v osmi individuálních identifikačních znacích zjištěna shoda s otiskem prostředníku levé ruky F. J.. Pouze na krytu rezervy kola byly zjištěny viditelné daktyloskopické stopy, které byly dále zkoumány, ovšem nebyla zjištěna shoda s kontrolními otisky prstů a dlaní obžalovaného ani svědka J.. Na zajištěné sklenici, v částech polyetylenového zábalu z dolní i horní části skříně a na tabulce registrační značky 1B9 9324 nebyly vyvolány žádné upotřebitelné daktyloskopické stopy ani jejich fragmenty.

Další znalecký posudek v odvětví kriminalistická genetická expertíza č.l. 864-866 vyhodnocoval další stopy zajištěné v souvislosti s nálezem těla poškozeného v garáži na ulici Trýbova. Tento znalecký posudek navazuje na odborné vyjádření č.l. 837-839 a navíc konstatuje, že červenohnědá skvrna zajištěná ve spodní části skříně v polyetylenovém obalu vykazuje individuální shodu s profilem DNA poškozeného. Nedopalek cigarety zajištěný v popelníku vozidla nese profil DNA zůstavitele neztotožněné osoby. Ve dvou provazových úvazech nebyl zajištěn lidský biologický materiál v množství a kvalitě potřebné k provedení analýzy, avšak byl zde zajištěn trichologický materiál v počtu dvou kusů, který byl později zkoumán. V žádné ze zkoumaných stop nebyla zjištěna přítomnost biologického materiálu F. J..

Odborné vyjádření v odvětví kriminalistická daktyloskopická expertíza č.l. 869 porovnávalo dvě z daktyloskopických stop zajištěných na krytu rezervy kola s daktyloskopickými stopami osob M. P., P. K., R. S. a J. Č., ovšem shoda zjištěna nebyla.

Z výsledků odborného vyjádření v odvětví kriminalistická metalografická expertíza č.l. 870-871 vyplývá, že bylo zkoumáno číslo VIN z vozidla Volkswagen Passat nalezeného v garáži na Trýbové, byl zjištěn zásah do původního čísla VIN přeražením a bylo určeno původní číslo VIN tohoto vozidla.

Odborné vyjádření č.l. 882-893 porovnávala otisky pachových stop zajištěné ze sedadel vozidla Volkswagen Passat nalezeného v garáži na Trýbové se srovnávacími pachovými konzervami obžalovaného a osob M. P., J. Č., P. K. a R. S.. Pachová shoda byla zjištěna mezi srovnávací pachovou konzervou obžalovaného a otiskem pachové stopy zajištěné ze sedadla

řidiče vozidla Volkswagen Passat, jinak shoda mezi srovnávacími pachovými konzervami jmenovaných osob a otisky pachových stop sejmutých ze sedadla řidiče i sedadla spolujezdce vozidla zjištěna nebyla.

K problematice vyhodnocování pachových stop vypověděli i znalci prap. M. Svoboda a prap. Alena Štěpánková (č.l. 2238).

Na základě povolení státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně bylo ve dnech 29.4., 30.4., 2.5. a 3.5.2006 prováděno sledování obžalovaného J. H.. Protokol o sledování se nachází na č.l. 2146-2153, na č.l. 903-904 se nachází pouze výňatek z tohoto protokolu vztahující se ke dni 3.5.2006 v časovém úseku od 10.30 hod. do 13.14 hod. Jako svědek byl vyslechnut též pracovník útvaru policie provádějícího sledování, který vystupoval pod utajenou podobou a totožností pod jménem R. V. (č.l. 2233).

Ve věci byly opatřeny též výpisy telekomunikačního provozu, a to jak telefonního čísla 602 719 000, které užíval poškozený M. K., tak čísla 720 112 341, které užíval obžalovaný, jakož i dalších čísel, které užívali svědkové slyšení v této věci. Na č.l. 921-930 se nacházejí mapky s vyznačením jednotlivých buněk operátorů, které přenášely konkrétní hovory, jakož i přehled jednotlivých hovorů vedených prostřednictvím konkrétních buněk. Výpisy telekomunikačního provozu uvedených čísel se nacházejí v celém svazku IV. Z tohoto je třeba zmínit zejména č.l. 947-965, kde je dokumentován telekomunikační provoz z čísla 602 719 000 užívaného poškozeným, dále pak č.l. 966-989, kde jsou obsaženy výpisy z čísla 720 112 341, které užíval obžalovaný, č.l. 993-1016, kde jsou obsaženy výpisy pro číslo 731 476 621 užívané J. H., č.l. 1017-1022, kde jsou obsaženy výpisy pro číslo 777 777 275, které užíval P. K..

Ze sdělení č.l. 946 vyplývá, že bylo podle čísla IMEI telefonního přístroje užívaného poškozeným dohledáváno, zda po jeho zmizení bylo v tomto telefonním přístroji používáno nějaké telefonní číslo, avšak s negativním výsledkem.

Podání vysvětlení ve věci pohřešování M. K. obžalovaný činil dne 29.4.2006, 3.5.2006 a 18.1.2007 (č.l. 1634, 1637 a 1653).

Svědka J. předložil listiny vztahující se ke garáži na Trýbové i půjčce poskytnuté obžalovanému (č.l. 1740-1744).

Ze znaleckého posudku v odvětví kriminalistická a biologická expertíza č.l. 2165-2167 vyplývá, že byly zkoumány 2 kusy trichologického materiálu nalezené na provazovém úvazu u igelitu, v němž bylo zabaleno tělo poškozeného. Bylo zjištěno, že se jedná o jeden lidský vlas a jeden lidský chlup, které pocházejí od dvou osob, ovšem shoda s mitochondriální DNA obžalovaného zjištěna nebyla.

Dokazování bylo dále provedeno připojenými spisy.

Ze spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 9 T 94/2005 vyplývá, že J. Č., otec slyšeného svědka J. Č., byl trestním příkazem ze dne 17.5.2005 odsouzen pro skutek spočívající v tom, že v přesně nezjištěné době od 27.8. do 21.9.2004 převzal v Brně od neustanoveného muže osobní motorové vozidlo Volkswagen Passat modré barvy, které bylo odcizeno v noční době z 26.8. na 27.8.2004 v Brně s tím, že uvedené vozidlo následně převezl z ČR do Řecka, kde je měl předat za odměnu dalšímu dosud neustanovenému muži. S tímto vozidlem vycestoval z ČR a

21.9.2004 byl s vozidlem zadržen policií v přístavu Ancona v Itálii. Jedná se tedy o vozidlo, o kterém se ve své výpovědi zmiňoval jak obžalovaný, tak i svědkové.

Ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 2 T 120/2007 byli trestním příkazem ze dne 22.5.2007 odsouzeni P. Š. a P. K. pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 3 trestního zákona, P. K. pro účastenství ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k tomuto trestnému činu. Skutek je popsán tak, že dne 22.3.2005 v prostorách autobazaru Herzog v Brně P. Š. uzavřel po předchozí dohodě s P. K. se společností ESSOX s.r.o. úvěrovou smlouvu na koupi osobního motorového vozidla Volkswagen Passat barvy modrá metalíza RZ XXXXX, kdy při uzavírání této smlouvy předložil potvrzení o výši příjmu od zaměstnavatele Agrokop s.r.o., které vyhotovil P. K., přičemž P. Š. v této společnosti nikdy nepracoval. Na základě těchto údajů byl poskytnut úvěr ve výši 199.500,-- Kč P. Š., který následně předal automobil do užívání P. K., za což od něj obdržel 17.000,--Kč a mobilní telefon. P. K. poté uhradil za poskytnutý úvěr šest splátek v celkové výši 47.238,--Kč a společnosti ESSOX s.r.o. byla způsobena škoda ve výši 152.262,--Kč.

Ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 11 T 12/2008 byl stíhán obžalovaný J. H. pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona, jehož se měl dopustit dne 13.5.2004 vypůjčením částky 800 tisíc Kč od J. U., přestože měl vědět, že nebude schopen půjčku ve sjednaném termínu do 13.5.2005 splatit a dále pak pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 3 trestního zákona, jehož se měl dopustit dne 23.11.2006 jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. při žádosti o úvěrový produkt u E-banky ve výši 200 tisíc Kč doložením padělaných dokladů, které byly opatřeny falešnými podpisy manželů H., jakož i padělaným notářským razítkem notářky JUDr. Hyprové a dále padělaným daňovým priznáním společnosti XXXXX s.r.o. k dani z příjmu právnických osob za rok 2005. Usnesením Městského soudu v Brně ze dne 12.3.2008 č.j. 11 T 12/2008-167 bylo však trestní stíhání obžalovaného pro oba skutky zastaveno ve smyslu § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu a toto usnesení již nabylo právní moci.

Z připojeného spisu o finančním šetření vyplývá, jaké závazky měl obžalovaný k různým bankovním ústavům v České republice.

K dotazu soudu Hypoteční banka sdělila (č.l. 2251), že hypoteční úvěr J. H. není řádně splácen, ke dni 27.6.2008 evidují dluh po lhůtě splatnosti ve výši 91.972,52 Kč, což jsou dvě měsíční splátky za měsíce květen a červen tohoto roku a příslušenství – nezaplacené úroky z prodlení od 30.11.2006. Komerční banka, a.s. sdělila (č.l. 2358), že J. H. uhradil úvěr k datu 29.5.2008.

Soud též opatřil plánek a fotodokumentaci garáží ležících v prostoru ulic Trýbova a Úvoz (č.l. 2410 – 2413), ke kterým doslechl svědka vystupujícího pod jménem R. V.. **Svědka vystupující pod jménem R. V.** byl k věci doslechnut u hlavního líčení dne 30.9.2008 (č.l. 2420) a uvedl, že J. H. sledoval z ulice Úvoz a měl za úkol hlídat východ z dvorního traktu ulice Trýbova z vrchní části. Na plánek č.l. 2410 však jako místo, odkud měl sledovat obžalovaného, označil místo na ulici Úvoz přímo proti vjezdu do ulice Trýbova, kdy se jedná o vchod do dolní části dvorního traktu. Na fotodokumentaci č.l. 2411 – 12 však označil místo, ze kterého je vidět do vchodu v horní části dvorního traktu.

Při hodnocení výpovědi svědka vystupujícího pod jménem R. V. soud akceptuje údaje, které svědek uváděl při pohledu na fotografie, neboť naznává, že pouze orientace v plánek po

delším časovém odstupu může být pro svědka obtížná a nepochybně je pro něj jednodušší, pokud se má podle fotografií vyjádřit k místu, kde stál a odkud sledoval obžalovaného. Navíc pak je zřejmé, že přímo naproti hornímu východu z dvorního traktu ulice Trýbova se nachází dům č. 56 na ulici Úvoz v Brně.

U hlavního líčení dne 15.10.2008 státní zástupkyně rovněž předložila záznam o návštěvě L. F., protokol o ohledání domu v Brně na XXXXX, které bylo na základě sdělení L.F. provedeno a znalecký posudek v odvětví kriminalistická genetická expertiza, avšak z těchto důkazů nevyplývaly žádné konkrétní skutečnosti mající význam pro rozhodnutí.

Pokud bylo soudu uloženo, aby zajistil protokol o zadržení obžalovaného dne 3.5.2006 a z tohoto zjistil, zda měl obžalovaný u sebe nějaké klíče, ze sdělení č.l. 2405 vyplynulo, že obžalovaný byl dne 3. 5.2006 ve 13:39 hodin v restauraci Za kapličkou v Brně vyzván pracovníky Policie ČR k podání vysvětlení, s čímž souhlasil. Poté byl služebním vozidlem převezen na pracoviště policie a soupis věcí, které měl při sobě, nebyl prováděn.

Pokud bylo soudu prvního stupně uloženo, aby se pokusil ověřit zda zajištěné krevní stopy byly krevními stopami poškozeného, dospěl k závěru, že s ohledem na obsah odborných vyjádření, která se ve spisovém materiálu nacházejí, není nutné dokazování nijak doplňovat, neboť tato odborná vyjádření jednoznačně odpověd' na uvedenou otázku dávají. Ze seznamu stop na č.l. 768 je zřejmé, že při ohledání vozidla Volkswagen Passat RZ: XXXXX byla nalezena biologická stopa na podlaze před pravým předním sedadlem v kabině vozidla. Z odborného vyjádření č.l. 829 – 833 vyplývá, že na kostkované textilií hnědobílé barvy byla nalezena červenohnědá stopa a ve stopě byla prokázána lidská krev. Z dožádání č.l. 834 vyplývá, že policejní komisař žádal o provedení genetické expertízy, k čemuž předložil biologickou stopu označenou jako číslo 3 nalezenou při ohledání vozidla Volkswagen Passat a zubní kartáček a holící strojek poškozeného, které k provedení expertízy předala manželka poškozeného (č.l. 835) . Podle odborného vyjádření č.l. 837 – 9 ve stopě označené č. 3 – červenohnědá krusta a ve stopě označené č. 4 vystřižená stopa z hnědé kostkované látky, bylo zjištěno, že se zde nachází lidský biologický materiál jedné a stejné osoby mužského pohlaví jako na svazku syntetického vlasce na modrém zubním kartáčku. Jako zůstavitel byl vyloučen obžalovaný. Zjištěný profil DNA zůstavitele byl vložen do národní databáze DNA pod identifikátorem JI06-02679-FU01. Konečně pak ze znaleckého posudku č.l. 864 – 866 vyplývá, že ze vzorku kostní tkáně neznámé osoby mužského pohlaví nalezené v garáži 97 v Brně na Trýbové byl stanoven profil DNA, který vykazuje individuální shodu s profilem DNA vedeným v národní databázi DNA pod identifikátorem JI06-02679-FU01. Z této shody tedy jednoznačně vyplývá, že zůstavitelem biologických stop jak v červenohnědé krustě označené biologická stopa č. 3 zajištěná při ohledání vozidla Volkswagen Passat a ve stopě č. 4 vystřižené z hnědé kostkované látky je poškozený M.K..

Ze sdělení č.l. 2409 vyplynulo, že výsledky sledování telefonních přístrojů užívaných obžalovaným dne 3.5.2006 nemá policie k dispozici, neboť výstupem úkonu podle § 158 d) trestního řádu není výpis hovorů s uvedením buněk. V této věci bylo prováděno sledování osoby J. H., přičemž sledování jeho telefonu bylo podpůrné.

Již v prvním vyhlášeném rozsudku soud uvedl, že tato trestní věc je značně komplikovaná pokud se týká hodnocení provedených důkazů a vyslovil názor, že závěry prezentované státní zástupkyní v podané obžalobě a v závěrečné řeči jsou v podstatě správné a

logické a je dáno silné podezření, že obžalovaný J. H. poškozeného M.K. usmrtil, případně může mít vědomost o tom, která osoba mohla poškozeného usmrtit a od které následně převzal vozidlo Volkswagen Passat RZ: XXXXX užívané poškozeným.

Soudu prvního stupně bylo uloženo zabývat se obhajobou obžalovaného. Je skutečností, že pokud obžalovaný vypovídal, tak se vyjadřoval k jednotlivým skutečnostem a až na jisté výjimky dá se říci ochotně odpovídal na jednotlivé otázky z okruhu nastíněných problémů.

Pokud se však blíže podíváme na jednotlivé části výpovědi obžalovaného, je zřejmé, že pro některé ze skutečností vysvětlení nemá, případně objektivně prokázané skutečnosti popírá. Takto například nemá obžalovaný žádné vysvětlení pro to, jak se vozidlo Volkswagen Passat užívané poškozeným dostalo na parkoviště k domu na XXXXX v Brně. Pouze uvádí, že dne 21.4.2006 vozidlo objevil na parkovišti vedle domu a klíče od vozidla byly hozené do dopisní schránky. Je však zřejmé, že v té době už byl poškozený M. K. dva dny pohřešovaný, v podstatě lze uzavřít, že byl mrtvý a ani obžalovaný nemá vysvětlení, jak se Volkswagen Passat až 21.4.2006 mohl k domu na Luční dostat.

Obžalovaný na svoji obhajobu uváděl, že o půjčení tohoto auta poškozeného při předešlé schůzce požádal z toho důvodu, že nebude mít svoje auto a proto logicky předpokládal, že mu auto poškozený přistavil, jak už se předtím mnohokrát stalo. V tomto směru je obhajoba obžalovaného nelogická, neboť jak výpovědí svědka K.e, tak i dokladem z autoopravny bylo prokázáno, že v pátek 14.4.2006 bylo vozidlo BMW obžalovaného přijímáno v autoopravně na ulici Sochorové u svědka K.. Je tedy otázkou, proč by si obžalovaný nechtěl od poškozeného půjčit auto například již dne 14.4.2006, aby ho měl k dispozici přes velikonoční svátky a proč by si zrovna 21.4.2006 měl myslet, že mu vozidlo k domu přistavil poškozený, když se den předtím na schůzce v restauraci U Kozáka dozvěděl, že poškozený zmizel i s autem, se kterým jezdil. Navíc pak 21.4.2006 si obžalovaný své vozidlo BMW už vyzvedl z opravy a mohl ho užívat.

Dále pak k rukavicím nalezeným po sledování obžalovaného dne 3.5.2006 obžalovaný ve své výpovědi uvedl, zda se o nich má vůbec zmiňovat a uplatnil obhajobu, že 3.5.2006 ve dvorním traktu na ulici Trýbové nebyl, nechodil s igelitovou taškou po městě Brně, žádné rukavice do popelnice na ulici Úvoz neodhazoval a úplně zpochybnil, že by tohoto dne byl policií sledován.

Stejně tak i v otázce pronájmu garáže na ulici Trýbové obžalovaný setrval na stanovisku, že panu J. pronájem této garáže zprostředkoval s panem K..

Pokud se měl obžalovaný vyjadřovat k půjčkám od poškozeného, zaujal stanovisko, že jeho dluh u poškozeného činil pouze 350.000,--Kč a ke svým příjmům uvedl, že se vyjadřovat nechce, že příjmy měl, ovšem blíže se k tomu vyjadřovat nebude.

Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací v podstatě potvrdil závěry soudu prvního stupně a uložil hodnocení důkazů provést komplexněji a hlouběji a rovněž uvedl, že by se měl soud prvního stupně zabývat i jednou linií, kterou podle názoru odvolacího soudu zcela pominul, což je to, jak se vozidlo VW Passat dostalo do dispozice obžalovaného. Soud tuto linii sice ani v prvním rozsudku nepominul, vyjadřoval se k ní na stranách 31, 32 vyhotovení rozsudku, ovšem ne zcela dostatečně.

Soud prvního stupně podle pokynů odvolacího soudu opětovně hlouběji a komplexněji zhodnotil veškeré provedené důkazy. Opětovně naznal, že závěry uváděné v podané obžalobě a prezentované státní zástupkyní v závěrečné řeči jsou v zásadě správné a logické. Shledal, že provedené důkazy vytvářejí uzavřený řetězec nepřímých důkazů, na jejichž základě byl vysloven závěr o vině obžalovaného. Prokázaná fakta v této trestní věci jsou následující:

Poškozeného M.K. začala manželka pohřešovat ve středu 19.4. 2006. Jeho poslední prokázaný fyzický kontakt s jinou osobou byl někdy po poledni tohoto dne, kdy se rozešel se svědkyní V. M., které řekl, že půjde běhat kolem aut a že mu má přijít částka 270.000,- Kč na účet s tím, že k tomu přiloží 30.000,- Kč a bude z toho zaokrouhlená suma. Na mobilní telefon poškozeného byla ještě přijata SMS od obžalovaného v 15:57 hodin a ve 20:34 hodin byla na jeho mobilní telefon přijata ještě SMS od K. Č.. Usmrcení poškozeného bylo nepochybně plánovité a promyšlené a muselo k němu dojít osobou, která poškozeného znala, neboť poškozený byl střelen zezadu z bezprostřední blízkosti. Rovněž i z toho, jakým způsobem bylo tělo poškozeného ukryto, soud dovozuje, že se rozhodně nejednalo o náhodný čin mající například loupežný motiv spáchaný jakoukoliv neznámou osobou.

Dále je zřejmé, že obžalovaný měl nepochybně silný motiv k usmrcení poškozeného. K měsíci dubnu 2006 měl obžalovaný J. H. značné dluhy. Jednak splácel hypoteční úvěry ve výši 4.500.000,-Kč a 1.500.000,-Kč, které měl poskytnuté od Hypoteční banky a Komerční banky, dále pak měl půjčené peníze od fyzických osob. Sám obžalovaný připustil, že od pana U. měl půjčeno asi tři čtvrtě milionu korun, připustil, že měl půjčeno od paní Š., od pana J. a rovněž připustil, že poškozenému ještě dlužil částku 350 tisíc Kč. Manželé J. shodně uvedli, že jim obžalovaný ještě dluží 260 tisíc Kč, svědek U. uvedl, že obžalovanému půjčil zhruba 800 tisíc Kč v roce 2000 a z toho mu v roce 2004 obžalovaný vrátil 75 tisíc Kč. Z dokladů poskytnutých J. Š. č.l. 203-2040 vyplývá, že tato půjčila 4.5.2001 obžalovanému částku 300 tisíc Kč a dále pak částku ve výši 80 tisíc Kč. Sestra obžalovaného jako svědkyně vypověděla, že obžalovaný měl půjčeno ještě 60 tisíc Kč od pana H. a od ní samotné si půjčil 2,8 milionu Kč.

Otázkou pak zůstává, jakou částku měl k dubnu 2006 obžalovaný půjčenou od poškozeného. K důkazu byl proveden obsah jednak poznámkovými diáři poškozeného za roky 2003, 2004 a 2005, když žádný diář z roku 2006 nebyl nalezen. Lze předpokládat, že ho měl obžalovaný u sebe, když byl usmrcen. Dále pak z obsahu počítače poškozeného je zřejmé, že tento v něm uloženy jednotlivé soubory, které jsou označeny jako P. a v tomto se nepochybně jedná o P. K., dále pak jako H., kdy se nepochybně jedná o J. H. a soubor nazvaný JH, kdy se nepochybně jedná o J. H.. Dále pak byly zajištěny listiny z trezoru poškozeného, které se týkají půjčování finančních částek obžalovanému.

V diáři poškozeného za rok 2003 se nachází seznam jmen, částek a dat, přičemž lze předpokládat, že jde o částky půjčované poškozeným svým dlužníkům. Objevují se zde jména M., P., H., L., případně zkratka MI, taktéž se zde objevuje zkratka JH. Jelikož dlužníky poškozeného byli P. K. a M. I., dá se předpokládat, že jména P. a M. či zkratka MI se vztahují právě k těmto. Jméno H. se může vztahovat k J. K., neboť částka 1 milion Kč s datem 6.11.2001 odpovídá smlouvě o půjčce nalezené v trezoru poškozeného ve složce nadepsané, že tyto závazky jsou vyrovnány, čemuž odpovídá i záznam v diáři za rok 2004, kdy pod značkou HK s datem 6.11.2001 a částkou 1.000 je záznam škrtnutý. Rovněž tak lze předpokládat, že zkratka JH se vztahuje k obžalovanému J. H., neboť v souhrnném přehledu se JH poprvé objevuje 5.2.2003 a poznámka v diáři v tomto dni zní výslovně p. H. půjčeno 500,0. Další záznam v celkovém přehledu se zkratkou JH,,2“ s částkou 50 a dnem 9.4.2003 odpovídá záznamu

v běžném dni z 9. dubna, kdy je zde uváděno p. H. 50.0. Se zkratkou JH jsou ještě uváděny půjčky 27.5., 9.9., 6.9., 16.10.2003, ovšem tyto jsou v celkovém přehledu škrtnuty červenou tužkou. Poté již následují u zkratky JH záznamy, které nejsou škrtnuté a tyto odpovídají též počítačové evidenci poškozeného v souboru JH. Prvním ze záznamů je částka 500 ze dne 31.10.2003 a v roce 2003 následovaly ještě částky 40, 60 a 100.

Diář poškozeného za rok 2004 ve svém konečném souhrnu obsahuje tyto čtyři přepsané záznamy se zkratkou JH z roku 2003 a začínají za rok 2004 záznamem z 19.1. ve výši 150. Záznamy jsou číslovány shodně jak v diáři, tak i v počítačové evidenci poškozeného. Záznamy v diáři se symbolem JH nejsou přeškrtnuty, když řada jiných záznamů v tomto diáři přeškrtnutá je. Stejně tak jako nejsou přeškrtnuté záznamy se zkratkou JH, nejsou přeškrtnuté ani záznamy se zkratkou PK a tyto záznamy se shodují s počítačovou evidencí poškozeného v souboru P.. Rovněž tak v záznamu z běžného dne 13.2.2004 je poznámka H. J. 500,0 půjčka, v celkovém souhrnu se tento záznam rovněž opakuje s poznámkou H. 500, 13.2.04, což odpovídá i počítačové evidenci poškozeného v souboru Han.

Dále pak v diáři poškozeného za rok 2005 jsou přepsány všechny předchozí neškrtnuté poznámky s iniciálou JH a rovněž i PK, případně MI, je zde rovněž i záznam o půjčení částky 500 tisíc Kč J. H. 13.2.2004. Za rok 2005 pak přibývají další záznamy se zkratkou JH, poprvé za rok 2005 je záznam ze 7.2. s částkou 10 a jak podle písemné evidence v diáři, tak i podle počítačové evidence se jedná o dvacátou pátou půjčku. Evidence v diáři i počítači je shodná, končí částkou 150 ke dni 23.12.2005.

V trezoru poškozeného byla nalezena další složka týkající se dluhu obžalovaného, u níž je uvedeno, že se jedná o vyrovnané závazky. Žádná z těchto listin nepřekračuje datum 31.10.2003, které se jak v diářích poškozeného, tak i v jeho počítačové evidenci objevuje u první evidované částky. Dále pak ve složce označené číslem 3 byla založena kupní smlouva uzavřená mezi obžalovaným a poškozeným na dům v Brně, XXXXX včetně pozemku. Smlouva je datována 23.3.2005 a kupní cena je uváděna ve výši 3.219.000,--Kč. Skutečně pak dle písemné evidence v diářích i dle počítačové evidence poškozeného ke dni 23.3.2005 součet zde uvážených částek dosahuje právě 3.219.000,--Kč. Dále pak ve čtvrté složce z trezoru poškozeného byla nalezena smlouva v podstatě stejné formy jako smlouva výše citovaná (č.l. 520-522). Tato je datována 31.10.2003 a je v ní uvedena částka 2.220.000,--Kč. Je třeba poukázat na to, že ve složce č. 2 měl poškozený uložený dvě další smlouvy z téhož dne na stejnou nemovitost, pouze s odlišnými částkami. Dále pak ve složce číslo 5 měl poškozený uloženu kupní smlouvu týkající se rozestavěného domu na Královopolské. Smlouva je datována 1. července 2005 a kupní cena je uváděna ve výši 5 milionů Kč (č.l. 524-526). Obžalovaný předložil opis této smlouvy (č.l. 465-467), v níž je ovšem kupní cena uváděna ve výši 1 milion Kč. Obhajobou bylo namítáno, proč by právě tato smlouva předložená obžalovaným měl být padělek. Samozřejmě, že takovéto indicie ve věci jsou, neboť bylo prokázáno, že v jiných případech obžalovaný falšoval notářské ověřovací razítko JUDr. Hyprové a tato smlouva, kterou předložil, se v uvedené částce diametrálně liší od smlouvy, kterou měl v trezoru poškozený. Je tedy zřejmé, že minimálně jedna ze smluv padělek být musí. V tomto bodě však soud skutečně bez dalších provedených důkazů nemůže rozhodnout, která ze smluv obsahuje nesprávnou částku.

Ve složce číslo 6 měl poškozený uložena potvrzení o převzetí peněz (č.l. 527-538). Tato jednotlivá potvrzení v převážné míře odpovídají datům a částkám uváženým v diářové i počítačové evidenci poškozeného. Pokud v některých částkách neodpovídají, je tomu tak nepochybně proto, že podle diářové i počítačové evidence byly obžalovanému poskytovány i

částky nízké, řádově v tisících či desetitisících korun, které pak byly sesumarizovány do jednoho potvrzení o převzetí peněz, které znělo na daleko vyšší částku, řádově stotisícovou. Veškerá potvrzení o převzetí peněz nacházející se ve složce číslo 6 ve svém souhrnu činí 2.216.000,--Kč, což odpovídá evidenci poškozeného v diáři i v počítači do dne 19.7.2004.

Další složky nalezené v trezoru poškozeného obsahovaly listiny, týkající se dluhů osob M. I., P. K., D. Š., J. Č., J. H., K. Š. a rodiny L.

Obžalovaný též předložil dvě kupní smlouvy (č.l. 468-473), které jsou obě datovány 17. února 2006, jsou podepsány jak obžalovaným, tak i poškozeným a jedna ze smluv se týká nemovitosti v Brně, XXXXX s uvedenou částkou 150 tisíc Kč a druhá se týká rozestavěného domu na ulici Královopolská s částkou 200 tisíc Kč. Je zřejmé, že smyslem smluv, a to nejen těchto, ale i dalších, které měl již z dřívější doby v evidenci poškozený, nebylo převádět nemovitosti, ale deklarovat částku půjčovanou obžalovanému. Zajímavé je, že tyto dvě kupní smlouvy předložené obžalovaným neměl v evidenci poškozený. Jeho počítačová evidence i evidence v diáři končí k 23.12.2005 a další částky již zmiňovány nejsou. Pokud pak obžalovaný uváděl, že do smluv s poškozeným bylo zakomponováno ujednání, že podpisem konkrétní kupní smlouvy strany prohlašují, že vůči sobě nemají žádné závazky nebo pohledávky finančního či jiného charakteru pocházející z období před podpisem této kupní smlouvy, je zřejmé, že šlo o ustanovení pouze formální, neboť obě kupní smlouvy předložené obžalovaným datované 17. února 2006 takovéto ustanovení obsahují, což ale v podstatě znamená, že by toto ustanovení uvedené v první smlouvě vylučovalo platný závazek ze smlouvy druhé a naopak.

Soud tedy uzavřel, že dluh obžalovaného vůči poškozenému k dubnu 2006 činil rozhodně více nežli částku 350 tisíc Kč, na kterou ve svém souhrnu znějí dvě smlouvy datované 17. února 2006 předložené obžalovaným, na druhou stranu však nelze zcela jednoznačně říci, že by dluh obžalovaného vůči poškozenému činil částku 4.187.000,--Kč, jak vyplývá z počítačové evidence poškozeného, neboť evidence poškozeného vedená v diářích, vedená v počítači a podpořená existencí příslušných listin odpovídá a vzájemně koresponduje do data 23.3.2005, k němuž dluh činil 3.291.000,--Kč. Soud tedy uzavřel, že toto byla minimální výše dluhu obžalovaného vůči poškozenému i k dubnu 2006, když samozřejmě nelze vyloučit, že mohla být i vyšší, až do poškozeným evidované částky 4.187.000,--Kč. Rovněž je zřejmé, že obžalovaný poškozenému dosud neZ. kupní cenu za vozidlo Volkswagen Passat RZ: XXXXX.

K motivu obžalovaného se vyjadřuje i znalecký posudek z oboru psychiatrie a klinické psychologie a z tohoto posudku vyplývá, že pro obžalovaného je mimořádně důležitý dům na ulici Královopolské a rovněž i dům na ulici Luční, přičemž od poškozeného si obžalovaný půjčoval finanční prostředky právě na tyto nemovitosti. I svědkyně Š. se vyjádřila o finančních transakcích M. K. tak, že M. půjčoval J. H. peníze a mělo to souvislost s domem na Královopolské. V poslední době pak byl M. K. hodně nervózní, chtěl vidět nějaké předběžné smlouvy o prodeji Královopolské, kde už měla být zaplácena nějaká záloha nějakým předběžným zájemcem, vyjádřila se tak, že obžalovaný měl Královopolskou prodávat, aby vrátil dluh M. K. a mělo tam jít o nemalé peníze. Co je to nemalé peníze, je otázka, avšak je zřejmé, že nepůjde o statisíce Kč, kvůli jejichž vrácení by obžalovaný musel dům na Královopolské prodávat. Svědkyně Š. nespecifikuje více, pouze vypovídá, že jí M. K. uváděl, že jsou tam dost velké peníze a nemá se o to starat, proto o tom nevěděla, ale s tím, že byl značně nervózní a chtěl vidět smlouvy o prodeji Královopolské. Svědkyně výslovně uvedla, že

obžalovaný měl Královopolskou prodat a nějaká část, asi nezanedbatelná, měla připadnout poškozenému.

Opětovně dospěl soud k závěru o věrohodnosti výpovědi svědka F. J.. Obžalovaný se hájí tím, že garáž na Trýbové, kde bylo nalezeno tělo poškozeného, zprostředkoval v září nebo v říjnu 2005 mezi panem J. a panem K.. U hlavního líčení uvedl, že pan J. se s panem K. znali už v roce 2004, i když nemůže říci, že nějak dobře a mimo jiné byli oba jeho hosty na oslavě třicátých narozenin. Ve výpovědi v přípravném řízení č.l. 1691 uvedl, že v roce 2005 seznámil K. s J.. Tuto protokolaci vysvětlil tak, že mohlo dojít k pochybení vyšetřovatele. Toto samozřejmě vyloučit nelze, ale obžalovaný svým podpisem potvrdil správnost výpovědi činěné za přítomnosti obhájkyň.

Svědka F. J. vypověděl, že svou garáž nejprve zkoušel prodat přes kancelář pana L., o čemž předložil dohodu č.l. 1740, tato je datována 10.10.2003. Protože se garáž nepodařilo prodat, zkoušel ji alespoň pronajmout a někdy koncem roku 2005 mu obžalovaný nabídl, že mu zprostředkuje nějakého zájemce. Od první poloviny ledna 2006 garáž pronajal tak, že mu obžalovaný předal smlouvu. Tuto smlouvu předal policii, fyzicky člověka uvedeného na smlouvě neviděl. Uvedená smlouva se nachází na č.l. 278 a jako nájemce je zde uváděn M. S.. M. S. potvrdil, že se na smlouvě nachází jeho podpis, ovšem tuto smlouvu nepodepisoval a uvedl, že T. M. a R. O. podepsal v souvislosti s převody firem na jeho osobu řadu čistých papírů. M. S. se vyjádřil tak, že tyto čisté papíry podepisoval doprava, asi 5 cm nad spodní okraj. Z charakteru podpisu umístěného na smlouvě č.l. 278 vyplývá, že tento podpis není umístěn u slova nájemce, avšak výrazně výše, což odpovídá výpovědi svědka S., že v minulosti osobám, které jmenoval, podepisoval čisté papíry. T. M. potvrdil, že obžalovaného zná a dokonce byl v jeho domě na Královopolské, kde si chtěl pronajmout restauraci. Popřel však, že by znal M. S. a že by od něj převzal čisté listy papíru s podpisem. Rovněž obžalovaný potvrdil, že T. M. zná. Svědek J. přiznal, že když na policii vypovídal poprvé ke garáži na Trýbové, řekl policistům, že má garáž pronajatou člověk, jehož jméno je napsáno ve smlouvě a neřekl, že si to pronajal obžalovaný. Toto objasnil tak, že obžalovaný pronájem jen zprostředkoval a až svědek zjistil, co bylo v garáži neleženo, hned druhý den na policii přiznal, že pronájem garáže zařizoval obžalovaný. Byť je skutečně z obsahu spisového materiálu zřejmé, že ve dnech 2. a 3.10.2007 svědek J. policejním orgánům uváděl rozdílné údaje o tom, komu byla garáž na ulici Trýbové pronajata, jeho procesně použitelné výpovědi, a to jak z přípravného řízení, tak i opakovaná výpověď z hlavního líčení jsou neměnné. Podle názoru soudu, pokud by svědek J. již 2.10.2007 věděl, že se tělo poškozeného K. nachází v garáži na Trýbové a svědkovi by tedy hrozilo, že bude s jeho smrtí jakkoliv spojován, mohl od počátku uvádět, že mu zprostředkování pronájmu garáže zařídil obžalovaný, neboť smlouvu o nájmu garáže policistům vydal již 2.10.2007. Toto však svědek neučinil a z toho je zřejmé, že tak skutečně neměl vědomost o tom, co se v garáži skutečně nachází. Naskytá se také otázka, proč by svědek J. dne 3.10.2007 policistům uváděl, že pronájem garáže pro údajnou další osobu zprostředkoval právě obžalovaný J. H., když by toto nebyla pravda a svědek J. by mohl uvést prakticky jakoukoliv jinou osobu.

Svědka J. dále vypověděl, že první platbu za nájem garáže za rok 2006 mu předal hotově obžalovaný. Další platba za rok 2007 mu měla být poukázána na účet a když ji nedostal, dotazoval se na toto obžalovaného, který ho ubezpečil, že platba přijde. Svědek J. logicky vysvětlil, proč o zaplacení neurgoval přímo osobu uvedenou ve smlouvě, když uvedl, že jednak tohoto člověka neznal, kromě údajů uvedených ve smlouvě na něj neměl kontakt a za situace,

kdy mu obžalovaný dlužil 260 tisíc Kč, nebyla pro něj částka 15 tisíc Kč, kterou měl za rok 2007 za pronájem garáže dostat, až tak významnou.

Svědék J. taktéž uvedl, že byl na oslavě třicátých narozenin obžalovaného, bylo tam kolem třiceti lidí a nemůže vyloučit, že se tam nepotkal s panem K., ale nevzpomíná si na to. Shodně jako F. J. vypověděla i jeho manželka K. J.. I ona uvedla, že byli na narozeninách pana H., ale už neví v kterém roce, ovšem pana K. si z té doby nepamatuje. Pamatuje si ho z doby, kdy se přijel s panem H. podívat na nabourané auto, u tohoto manžel nebyl. Pak viděla poškozeného v pořadu Na stopě, na tento pořad se dívala úplně náhodou. Manžel u toho nebyl přítomen. Dále uvedla, že manžel se s poškozeným neznal.

Nebylo prokázáno, že by svědek J. měl cokoliv společného s obchodováním s auty, které provozoval poškozený. Ani z tohoto nelze dovodit, že by se poškozený a svědek J. znali.

Matka a sestra obžalovaného ve svých svědeckých výpovědích jednoznačně uváděly, že se F. J. s M. K. znali a že je viděly několikrát spolu. Rovněž svědek Jan P., švagr obžalovaného, vypověděl, že na oslavě narozenin obžalovaného viděl, jak se F. J. s M. K. baví, z čehož usoudil, že se znali již dříve. Výpověď svědka P. u hlavního líčení však působila značně nevěrohodně, svědek hned na počátku výpovědi začal mluvit o známosti J. s K., ovšem připouštěl, že mu bylo pouze řečeno, že má u soudu vypovídat o oslavě obžalovaného. Nezdůvodnil proč začal hovořit o tom, že se K. s J. znali. V tomto bodě působila výpověď svědka na soud tak, že je naučená a že svědek již dopředu ví, co má vypovídat. Ani svědek R. Z., který nemá k obžalovanému žádný bližší vztah nepotvrdil, že by se F. J. s M. K. znali už před tím, než se viděli na oslavě narozenin obžalovaného. Svědek Z. uvedl, že na tuto oslavu přišel později a v té době s ohledem na vypitý alkohol to vypadalo, že každý zná každého.

Svědecké výpovědi svědků, kteří jsou v blízkém rodinném poměru k obžalovanému, je vždy třeba hodnotit zvlášť opatrně, a toto se týká výpovědi matky i sestry obžalovaného. Obě dvě svědkyně ve svých výpovědích prezentovaly úzkou soudržnost jejich rodiny, a proto pokud žádným dalším objektivním důkazem, tedy zejména výpovědí osoby, která by neměla žádný bližší vztah k obžalovanému nebylo prokázáno, že by se M. K. s F. J. znali již v roce 2004, nevzal soud tuto skutečnost za prokázanou. Navíc sám obžalovaný uváděl, že K. s J. se neznali nějak dobře, naproti tomu matka a sestra obžalovaného shodně uváděly, že K. s J. několikrát viděly společně a v tomto lze mezi jejich výpověďmi spatřovat určitý rozpor. Opět nezbývá než uvést, že pokud svědek J. připustil, že se s M. K. mohl na oslavě narozenin obžalovaného setkat, avšak neuvědomuje si toto, nelze tedy dovozovat, že by se tito dva znali již od roku 1994.

Soud tedy uzavřel, že pronájem garáže na Trýbové od F. J. zprostředkoval obžalovaný údajně pro další osobu a za tímto účelem svědku J. předal smlouvu podepsanou M. S.. Podle názoru soudu je rovněž nelogické, aby M. K., který užíval garáž u svého bydliště na ulici Merhautové a podle výpovědi P. K. měl mít ještě nějakou garáž u Dětské nemocnice chtěl po obžalovaném, aby mu zařídil pronájem další garáže natolik vzdálené od místa bydliště, jako je právě garáž na ulici Trýbova.

Další prokázanou skutečností je, že obžalovaný měl bezprostředně po zmizení poškozeného k dispozici auto Volkswagen Passat RZ: XXXXX, se kterým poškozený stále jezdil a které užíval i v den svého zmizení 19.4.2006. Údaj, že obžalovaný toto auto našel zaparkované u domu na XXXXX dne 21.4.2006 vyplývá pouze z jeho výpovědi. Jak poznamenal odvolací soud, nelze přehlédnout, že den po zmizení poškozeného se konala

schůzka v restauraci U Kozáka, které se zúčastnil obžalovaný, manželka poškozeného a svědkové K. Č. a P. N.. Zatímco svědkyně J. K. si nevybavila, že by se na schůzce mluvilo o autě, svědek K. Č. vypověděl, že na schůzce se bavili o tom, že se M. ztratil a že hledají jeho auto, které sice nebylo konkretizováno, ale bavili se o autu, ve kterém M. K. jezdil tři čtvrtě roku. Svědek P. N. vypověděl, že se na schůzce mluvilo o tom, že M. K. se ztratil i s autem, se kterým jezdil. Výpověďmi svědkyň J. K., D. Š. a V. M. bylo prokázáno, že poškozený stále užíval vozidlo Volkswagen Passat tmavě modré barvy RZ: XXXXX. Pokud tedy na schůzce konané dne 20.4. 2006 v restauraci U Kozáka bylo obžalovanému sděleno, že se M. K. ztratil i s autem, se kterým jezdil, muselo být obžalovanému zřejmé, že se jedná právě o auto, které jak sám uvádí 21.4.2006 našel na parkovišti u domu na XXXXX. Za této situace, kdy obžalovaný věděl, že je pohřešován poškozený i toto auto, nezminil se o tomto manželce poškozeného. Auto užíval, zaparkoval ho v garáži na ulici Bratislavské a až dne 29.4.2006, poté co se od svědka P. dozvěděl, že po autě je vyhlášeno celostátní pátrání, toto vydal policii (č.l. 382).

K samotnému vozidlu Volkswagen Passat RZ: XXXXX bylo soudem zjištěno, že technický průkaz k tomuto (č.l. 383-384) byl vydán dne 11.3.2005 již jako o duplikát za poškozený předchozí technický průkaz. Od tohoto data je jako vlastník uváděn P. B., od 5.5.2005 je jako vlastník vozidla uváděn P. Š. a od 6.2.2006 XXXXX Toto vozidlo bylo ztotožněno jako vozidlo původně vyrobené pro trh do Itálie a odcizeno bylo dne 3.4.2003 v Brně italskému občanovi (č.l. 385 a 771). Podle svědkyně J. K. užíval poškozený toto auto asi 3 roky, podle ní se stále jednalo o stejný vůz, nenapadlo ji, že by existovaly dva stejné Passaty a nevěděla, si, že by někdy jela v jiném. Rovněž svědkyně V. M. uvedla, že se jedná o auto, ve kterém s poškozeným jezdila a svědkyně D. Š. taktéž uvedla, že poškozený jezdil Volkswagenem Passat a předpokládá, že šlo pořád o stejné auto. Podle fotografie č. 39 na č.l. 763 ztotožnila uvedené vozidlo s RZ XXXXX jako vozidlo, ve kterém s poškozeným jezdila a vyloučila, že by jezdili s vozidlem, které bylo nalezeno v garáži na Trýbové, opatřené německou poznávací značkou H-SP 136.

Volkswagen Passat RZ: XXXXX užíval M. K. od jara 2005, asi 4 měsíce na jaře 2005 s ním jezdil i P. K.. Podle údaje v technickém průkaze bylo vozidlo převedeno na společnost XXXXX dne 6.2.2006 a obžalovaný uváděl, že poškozenému za auto platil v hotovosti při přepisu vozidla. Myslí si, že za auto byli domluveni na částce 150 tisíc Kč a předával mu částku 175 tisíc Kč, z toho 25 tisíc Kč mohlo být za litá kola a pneumatiky na BMW.

Pokud P. Š. na koupi tohoto vozidla uzavřel se společností ESSOX s.r.o. smlouvu o úvěru, byla zde pořizovací cena vozidla uvedena ve výši 350 tisíc Kč a pokud obžalovaný za společnost XXXXX prodal toto vozidlo společnosti VIVA Leasing, a.s. dne 22.3.2006, prodal ho za 385 tisíc Kč. Rovněž tak v následné leasingové smlouvě uzavřené s touto společností téhož dne obžalovaný je vozidlo oceněno na 385 tisíc Kč. Z výpovědí svědků Š. a D. vyplývá, že obžalovaný poškozenému peníze za toto vozidlo neZ.. Svědkyně Š. výslovně uvedla, že jí poškozený říkal, že si auto chce koupit pan H., ale že počká, až bude mít převedené peníze za auto a mělo se to řešit nějak přes leasing. Předpokládá, že leasing si měl pořídit obžalovaný. I když svědek D. nebyl schopen jmenovitě označit osobu, která měla v úmyslu si toto vozidlo od poškozeného koupit, uvedl, že nejprve poškozenému zprostředkoval koupi BMW 540 modré barvy, které poškozený kupoval od pana S. a na fotografiích na č.l. 777 poznal toto auto, přičemž se jedná o auto, které užíval obžalovaný. Rovněž tak svědek Svoboda potvrdil, že toto auto, které rovněž na fotografiích poznal, prodával někomu, koho ani osobně nezná a prodej realizoval přes A. D. Svědek D. dále uvedl, že o vozidle BMW mu poškozený říkal, že ho prodává někomu z firmy a že to ještě není vyrovnané. Dále se vyjádřil tak, že se ho poškozený ptal, za jak dlouho přijdou peníze z leasingu, když se leasinguje auto a osoba, která

měla vzít Passata na leasing podle svědka měla být totožná s majitelem vozidla BMW 540i modré barvy, čímž se poškozenému měly vrátit peníze.

Rovněž je skutečností, že v počítačové evidenci poškozeného v souboru JH je s datem 23.2.2005 uváděna částka 376 tisíc Kč s poznámkou BMW 540i.

Obžalovaný tvrdí, že za vozidlo VW Passat platil poškozenému 175 tisíc, spíše pak 150 tisíc Kč. Podle názoru soudu, aniž by musel provádět nějaké znalecké zkoumání hodnoty vozidla, toto je cena, která naprosto neodpovídá danému typu a stáří vozidla a počtu najetých kilometrů. Daleko reálnější bude cena která je uvedena ve smlouvě znějící na jména J. – Š., nalezená v počítači poškozeného (290 tisíc Kč), ať již tuto smlouvu vytvářel kdokoli. Sám svědek J. uvedl, že cena za auto se měla pohybovat přes 300 tisíc Kč do 380 tisíc Kč a je zřejmé, že i společnost VIVA Leasing, kde bylo vozidlo leasingováno nebo i ESSOX Leasing částku za vozidlo VW Passat stanovují ne okolo 150 tisíc Kč, ale spíše 350 až 385 tisíc Kč, takže i v tomto je reálnější cena jiná nežli kterou jak uvádí obžalovaný měl za vozidlo zaplatit. Navíc svědeckými výpověďmi jak Šmerdové, tak i M., ale i A. D. je prokázáno že toto vozidlo VW Passat RZ: XXXXX sice i když bylo formálně registrováno na XXXXX, ještě nebylo M. K. zapláceno. Soud tedy uzavřel, že vozidlo Volkswagen Passat RZ: XXXXX bylo sice ke dni 6.2.2006 převedeno na společnost XXXXX, ovšem kupní cena za toto vozidlo zaplácena nebyla.

Mezi obžalovaným a poškozeným byl prokázán vzájemný telefonický kontakt dne 18.4.2006, kdy v 11:34 hodin poškozený volal obžalovanému a ve 13:59 hodin mu zasílal SMS, jakož i dne 19.4.2006, když v 15:57 hodin SMS zasílal obžalovaný poškozenému. Soudu není znám obsah hovorů ani SMS zpráv, neboť v té době nebyl prováděn záznam a odposlech telekomunikačního provozu mezi obžalovaným a poškozeným, nicméně je zřejmé, že tito byli v kontaktu a nepochybně měli možnost se setkat, neboť nebylo prokázáno, že by se pohybovali kdekoliv jinde než v městě Brně.

Soudu bylo rovněž uloženo, aby se zabýval tím, kde se mohl obžalovaný téměř dvě hodiny pohybovat dne 3.5.2006, když bylo policisty prováděno jeho sledování. Je zřejmé, že poté co obžalovaný dne 29.4.2006 orgánům policie vydal vozidlo Volkswagen Passat RZ: XXXXX, vyvstalo podezření, že se dopustil usmrcení poškozeného a od tohoto dne bylo prováděno jeho sledování. Soud nemá důvod podezírat policisty, že protokoly o sledování neodpovídají tomu, kde se skutečně obžalovaný pohyboval a nemá důvod nevěřit výpovědi svědka, který přímo popsal, jak obžalovaný odhazoval igelitovou tašku, ve které byly později nalezeny rukavice, do popelnice na ulici Úvoz. Pokud by bylo záměrem policistů jakkoliv falšovat důkazy proti obžalovanému, mohli by samozřejmě zinscenovat a vyrábět důkazy jiné, nikoli pouze důkazy nepřímé. Jednotlivé protokoly o sledování obžalovaného ve dnech 29.4., 30.4., 2.5. a 3.5. 2006 jsou podrobné, obsáhlé, jsou zde zaznamenány i takové skutečnosti, které vyplývají z výpovědí dalších svědků, jako např. to, že obžalovaný jezdil v těchto dnech na Jasanovu 26 do Jundrova, kde se scházel s J. P., jak o tom vypovídá svědkyně J. P.. V protokole o sledování je uváděna například A. D., která hovořila s obžalovaným na Královopolské 21, jsou tam pak jmenovány i další osoby. Je zřejmé, že pokud by obžalovaný nebyl dne 3.5.2006 sledován, těžko by ho policisté mohli vyzvat k podání vysvětlení v restauraci Za Kapličkou ve 13.39 hodin, neboť by nevěděli, kde se ten den pohyboval. Proto soud považuje jednotlivé protokoly o sledování obžalovaného i výpověď policisty vystupujícího pod jménem R. V. za věrohodné. Pokud se má zabývat tím, kde se dne 3.5. 2006 mezi 11:00 a 13:00 hodin obžalovaný mohl pohybovat, je z protokolu o sledování zřejmé, že v 10:54 hodin obžalovaný vystoupil z trolejbusu na ulici Brandlové a šel přes Moravské náměstí po ulici Rašínové,

Jakubské, Skryté, Veselé, Husové, Pellicové, přešel přes ulici Úvoz a odbočil do dvorního traktu na ulici Trýbova. V tomto dvorním traktu mohl být přibližně v 11:15 až 11:30 hodin a ve 12:54 hodin vyšel na ulici Úvoz. Je tedy zřejmé, že skutečně se musel vyskytovat v blízkosti garáží na ulici Trýbova, případně přímo v garáži č. 97. Nejen výpověď svědka J., ale i nález vozidla Volkswagen Passat s německými poznávacími značkami H – SP 136, kdy na sedadle řidiče v tomto vozidle byla zajištěna pachová stopa obžalovaného, svědčí o tom, že obžalovaný ke garáži č. 97 na ulici Trýbova v Brně vztah měl. I když se nelze s jistotou vyjádřit k tomu, jak dlouho se může pachová stopa člověka na určitém místě udržet, je zřejmé, že na látce, což je porézní materiál a v uzavřeném prostředí, pachová stopa rozhodně vydrží déle, nežli například na hladkém předmětu v otevřeném prostředí.

Pokud se týká nálezů rukavic zajištěných v souvislosti se sledováním obžalovaného dne 3.5.2006, již v prvním vyhlášeném rozsudku soud uvedl, že zajištěné rukavice soud nespojuje přímo se samotným usmrcením poškozeného. Tyto rukavice jsou podle názoru soudu rukavicemi dámskými a evidentně malými, což ovšem nevylučuje, aby je případně, byť s obtížemi, mohl obléknout i muž, tedy například obžalovaný a případně s nimi vykonávat nějakou činnost, nicméně se dá těžko předpokládat, že by v nich mohla být vykonávaná delší dobu nějaká konkrétní činnost. Nález rukavic soud ani tak nedává do souvislosti se zjištěnou smrtí poškozeného, pouze samotné místo nálezů rukavic, tak jak se vyjádřila státní zástupkyně, bylo pro orgány přípravného řízení důležité v tom, že v době před říjnem 2007 se od místa odhození rukavic obžalovaným odvíjejí pátrání policie tak, že se prohledává místo, kde se obžalovaný mohl zdržovat 3.5.2006, pátrání se zaměří do komplexu garáží mezi ulicemi Trýbova - Úvoz, mezi těmito garážemi je ztotožněna garáž pana J., v této garáži, ke které je zjištěn vztah obžalovaného, je nalezeno odcizené vozidlo Volkswagen Passat z německými registračními značkami H-SP 136 a posléze i tělo usmrceného M. K..

Pokud tedy shrneme provedené důkazy ve věci a z nich prokázaná fakta, je zřejmé, že k usmrcení poškozeného M.K. došlo nejpravděpodobněji dne 19.4.2006. Poškozený byl usmrcen násilně výstřelem zezadu do týlní krajiny. Nejednalo se o náhodné usmrcení neznámou osobou. Usmrcení poškozeného bylo provedeno osobou mu známou a nějakým způsobem mu blízkou. Obžalovaný měl zřejmý motiv k usmrcení poškozeného, a to značné finanční dluhy vůči tomuto, včetně dluhu za vozidlo Volkswagen Passat RZ: XXXXX, které sice formálně bylo registrováno na společnost obžalovaného, nicméně vozidlo stále užíval poškozený. Obžalovaný od F. J. počátkem roku 2006 pronajal garáž na ulici Trýbové, údajně pro další osobu, získal tak klíče od garáže a měl kontrolu nad touto garáží, ve které bylo později nalezeno tělo poškozeného. Obžalovaný od 21.4.2006 měl k dispozici vozidlo Volkswagen Passat, se kterým poškozený jezdil a užíval ho i v den zmizení. Je evidentní, že poškozený 21.4.2006 toto vozidlo k domu obžalovaného přistavit nemohl a skutečně není zřejmé, jakým jiným způsobem by se sem vozidlo dostalo, pokud by ho obžalovaný nezískal po usmrcení poškozeného. Dne 3.5.2006 když byl obžalovaný sledován policií, se pohyboval přibližně hodinu a půl v prostoru garáží na ulici Trýbova a poté do popelnice na ulici Úvoz odhodil rukavice, kdy na jedné z nich byla později nalezena biologická stopa, jejímž byl zůstavitelem. Tyto důkazy, jak již bylo řečeno v prvním vyhlášeném rozsudku, tvoří uzavřený řetězec na sebe vzájemně navazujících důkazů. Jedná se o důkazy nepřímé, které soud v předchozím rozsudku označil za důkazy vnější, které bezprostředně nevypovídají o smrti poškozeného, s tím, že k samotným poznatkům o smrti poškozeného existuje velmi minimální okruh důkazů. Takovéto hodnocení důkazů odvolací soud však považoval za nepřesvědčivé a za předčasné a uložil přistoupit k hlubšímu zohlednění všech okolností případu. Pokud vzal soud za prokázano, že poškozený M.K. byl usmrcen násilně, o čemž nejsou pochybnosti, musel zvažovat, která osoba mohla poškozeného

usmrtit, přičemž kromě obžalovaného J. H., vůči němuž existuje uzavřený řetězec nepřímých důkazů, nenachází reálně žádnou další osobu, která se usmrcení poškozeného mohla dopustit.

Pokud již soud o této hypotetické osobě uvažoval a uvažovat musel, dospěl k závěru, že by musela znát jak poškozeného, tak i obžalovaného, musela by mít motiv k usmrcení poškozeného a reálnou možnost kontaktu s poškozeným dne 19.4.2006, kdy k jeho usmrcení došlo. Tato osoba by musela mít přístup ke garáži č. 97 na ulici Trýbova v Brně. Rovněž tato osoba by musela znát jak místo bydliště matky obžalovaného na XXXXX v Brně, vědět že tam obžalovaný často docházel, jakož i znát zvyky obžalovaného a poškozeného týkající se předávání auta, kdy v dřívější době měl vícekrát poškozený své auto přistavit na parkoviště u domu na XXXXX a klíče od auta měl vhodit do schránky na domě. Musela by to být osoba, která by dokázala zajistit, že obžalovaný J. H. zprostředkuje pro jiného pronájem garáže na Trýbové, zajistit přistavení vozidla Volkswagen Passat u domu na XXXXX a zajistit výskyt obžalovaného v prostoru garáží na ulici Trýbova dne 3.5. 2006. Pokud soud uvažuje o tom, zda vůbec některá osoba může reálně splňovat tyto požadavky, dospívá k závěru, že hypoteticky snad ano, reálně ovšem nikoliv.

Existence uzavřeného řetězce nepřímých důkazů zmíněná výše pak vede soud k závěru, že pachatelem usmrcení poškozeného M.K. je právě obžalovaný J. H..

Obhajobou bylo namítáno, že nebylo zjišťováno, jaká byla finanční situace poškozeného K.. Je otázkou, nakolik je pro rozhodnutí v trestní věci obžalovaného J. H. potřebné vědět, kolik měl poškozený K. ve skutečnosti peněz k dispozici a odkud, z jakých zdrojů, tyto peníze pocházely. Je nezpochybněné, že poškozený půjčky jiným osobám poskytoval, jak se o tom vyjadřují svědkové H., K. a Š.. I z počítačové evidence poškozeného vyplývá, že poškozený půjčky jiným osobám poskytoval. Ze smluv je zřejmé, že úroková míra pro různé osoby byla různá. U někoho činila 24% ročně, u jiného 10% měsíčně, 4% měsíčně, 8% měsíčně, ovšem je zřejmé, že poškozený finanční prostředky měl a že je půjčoval. V dané věci nejsou posuzovány případné nelegální aktivity poškozeného, nad rámec věci by bylo zjišťování původu finančních prostředků poškozeného.

Obhajobou bylo poukazováno na kupní smlouvu a plnou moc, jejichž formuláře byly nalezeny v počítači poškozeného. Z této kupní smlouvy i plné moci (č.l. 2407 – 8) vyplývá, že prodávající P. Š. měl kupujícímu Ing. F. J. prodat osobní automobil Volkswagen Passat RZ: 2B7 61 70 za 290.000,- Kč. Smlouva ani plná moc není v souboru v počítači poškozeného datována a samozřejmě není podepsána. Ve smlouvě je dále uvedeno, že úhrada kupní ceny bude kupujícím (F. J.) provedena bezhotovostním převodem na účet příslušného čísla, kdy podle sdělení České spořitelny, a.s. č.l. 2414 byl účet založen 24.11.2005 a jeho majitelkou je matka obžalovaného. Z obsahu kupní smlouvy a plné moci bylo obhajobou dovozováno, že K. s J. se museli znát, že J. dal K. k dispozici svá osobní generálie. K tomuto je třeba uvést, že stejně tak je i možné připustit, že obžalovaný mohl být tím, kdo M. K. poskytl generálie F. J.. Znal je minimálně z notářského zápisu z 21.12.2004 (č.l. 1742), který obžalovaný se svědkem sepsali. Zarážející spíše je, že v této smlouvě je uvedeno číslo účtu, které zní na H. H., matku obžalovaného, když má jít o smlouvu o prodeji auta mezi Š. a J.. Tuto smlouvu a plnou moc nelze jednoznačně interpretovat tak, že by se K. znal s J., je stejně tak možné připustit, že generálie J. mohl poskytnout obžalovaný K. a to, že se ve smlouvě nachází číslo účtu matky obžalovaného spíše svědčí o tom, že tyto údaje musel poskytnout K. obžalovaný. Takže ani v tomto směru námitkám obhajoby nelze přisvědčit v tom, že by se měli J. s K. znát a měli spolu mít snad nějaké obchody s auty.

Dále bylo namítáno obhajobou, že nejsou k dispozici výsledky sledování mobilního telefonu obžalovaného. K tomuto se vyjádřil policejní komisař provádějící vyšetřování tak, že tímto jsou získávána pouze podpůrná data a z protokolů a záznamů o sledování osoby obžalovaného vyplývá, že obžalovaný byl sledován fyzicky, byl sledován podrobně a soudu je známo, že i pokud by byl sledován tento mobilní telefon, tak pokud by mobilní telefon obžalovaného byl například doma nebo na jiném místě a obžalovaný se pohyboval po Brně, sledování telefonu se zobrazí tak, kde která buňka zabírá telefon. Pokud by obžalovaný byl sledován kterýkoli den, mobilní telefon by v tu danou chvíli neměl u sebe, nevypovídá sledování mobilního telefonu o pohybu obžalovaného naprosto nic. Mobilní telefon pokud bude zapnutý a pokud bude ležet v místě bydliště, bude brán stále tou buňkou, která zabírá místo bydliště.

Obhajobou byl namítán postup policie v tom, že rukavice, na kterých bylo zjištěno DNA obžalovaného a které byly získány po sledovací akci, měla policie k dispozici už daleko dříve než zjistila místo, kde se nachází tělo poškozeného a obvinila obžalovaného. Je skutečností, jak to státní zástupkyně rozebírala v závěrečné řeči, že až v době před říjnem 2007 se dalo do souvislosti místo odhození rukavic obžalovaným s místem, kde se obžalovaný pohyboval dne 3.5.2006, začal se prověřovat vztah k tomuto místu, potažmo ke garážím na ulici Trýbova a garáž byla nalezena. Těžko lze policistům vyčítat, že 3.5.2006 nevyhotovili ani protokol o předvedení obžalovaného z restaurace Za Kapličkou, že tedy není zřejmé, zda měl u sebe nějaké klíče. I pokud by obžalovaný tohoto dne nějaké klíče u sebe měl, určitě by nebyly nějak blíže zkoumány, ztotožňovány, neboť policie v té době neměla ještě vědomost o žádné garáži a o těle poškozeného v garáži.

Obhajoba přednesla verzi, že K. byl vlastníkem vozidla Volkswagen Passat s registrační značkou H-SP 136, které se našlo v garáži na Trýbové, ovšem soudu není zřejmé, z jakých důkazů a prokázaných skutečností by toto mělo vyplývat. Je zřejmé, že svědek Č. či svědek S. uvádějí, že v kontaktu s tímto vozidlem nebyl poškozený K., ale byli to Č., S. a obžalovaný J. H.. Svědek P. K. uvádí, že obžalovaný toto vozidlo mělo získat od nějakých Balkánců a osoba M. K. s tímto vozidlem spojována není.

Konečně pak bylo obhajobou namítáno, že znalecky byly zkoumány jeden lidský vlas a jeden lidský chlup nalezené na provazovém úvazu u igelitu, v němž bylo zabaleno tělo poškozeného a bylo zjištěno, že se jedná o biologický materiál, který pochází od dvou osob, ovšem shoda s DNA obžalovaného zjištěna nebyla. K tomuto nezbyvá než uvést, že tento izolovaný důkaz sám o sobě neprokazuje nevinu obžalovaného. Jednak je možné připustit, že tyto biologické stopy zde mohly zanechat jakékoli osoby, které již bez vztahu k této trestní věci s daným igelitem manipulovaly, např. prodavači v prodejně s tímto zbožím. Dále je pravděpodobné, že na manipulaci s mrtvým tělem poškozeného a na jeho ukrytí v garáži na Trýbové se mohlo podílet více osob, které zde mohly zanechat tyto stopy.

Obžalovaný J. H. tak svým jednáním, kdy pravděpodobně dne 19.4.2006 po 16.00 hodině na přesně nezjištěném místě výstřelem ze střelné zbraně ráže 7,65 mm zasáhl poškozeného M.K. do týlní krajiny a způsobil mu střelné poranění mozku s následnou smrtí a tohoto jednání se dopustil v úmyslu zbavit se alespoň z převážné části svých finančních závazků vůči poškozenému, které dle jeho písemné evidence nejméně 3.219.000,- Kč a současně i získat M.K. užívané osobní motorové vozidlo tov. zn. VW Passat Variant 1.9 TDi modré barvy RZ:

XXXXX, naplnil po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. h) trestního zákona. S ohledem na zjištěný způsob usmrcení poškozeného je zřejmé, že ve vztahu k základní i kvalifikované skutkové podstatě obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 4 písm. a) trestního zákona, neboť věděl, že výstřelem z bezprostřední blízkosti do týlní krajiny poškozeného usmrtí, věděl tedy, že porušuje zájem chráněný trestním zákonem a toto porušení způsobit chtěl. Rovněž tak je nepochybně zřejmý majetkový prospěch obžalovaného plynoucí z usmrcení poškozeného. Obžalovaný získal do své dispozice vozidlo Volkswagen Passat RZ: XXXXX, které poškozenému dosud neZ. a dále pak usmrcením poškozeného pokud ne přímo znemožnil, tak nepochybně ztížil vymáhání půjčených částek, neboť skutečný přehled o výši půjčených částek měli pouze poškozený a obžalovaný.

Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného je dána zejména významem chráněného zájmu, který byl jeho jednáním dotčen. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem na ochraně a nedotknutelnosti lidského života. Způsob provedení činu obžalovaným lze označit za plánovitý a promyšlený, což se projevilo zejména ve způsobu ukrytí těla poškozeného. Pohnutka obžalovaného, tedy snaha získat usmrcením poškozeného majetkový prospěch, souvisí pak přímo s tím, že poškozený byl osobou, která nejenom obžalovanému, ale i dalším půjčovala značné finanční částky, a to v některých případech i na úrok, který je možno nazvat lichvářským.

Samotná okolnost spočívající v tom, že obžalovaný poškozeného usmrtil zejména proto, aby se alespoň z větší části vůči němu zbavil svých finančních závazků a proto, aby získal do své dispozice osobní automobil, který dosud poškozenému neZ. společně se způsobem provedení činu pak podstatně zvyšují stupeň nebezpečnosti jeho jednání pro společnost a podmiňují tak ve smyslu § 88 odst. 1 trestního zákona použití trestní sazby stanovené v § 219 odst. 2 trestního zákona.

Při úvahách o výši trestu soud přihlédl ke všem hlediskům uvedeným v § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 trestního zákona.

K osobě obžalovaného J. H. bylo zjištěno, že je osobou samostatně výdělečně činnou, dosud nebyl soudně trestán. Provedeným dokazováním, zejména výpověďmi svědků H., H. a zjištěními učiněnými ze spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 11 T 12/2008 prokazují, že obžalovaný na listinách založených v tomto spise padělal podpisy manželů Homolových i ověřovací doložku pravosti podpisu s razítkem notářky a dále je zřejmé, že obžalovaný si minimálně od osob J. U., J. Š. a F. J. a rovněž od poškozeného K. půjčoval vysoké finanční částky, kdy výše těchto částek reálně převyšovala možnost řádného splácení a tyto půjčky tedy vzbuzují dojem finančních částek vylákaných v podvodném úmyslu. I při vědomí zásady presumpce neviny soud konstatuje, že padělání podpisů, padělání ověřovací doložky pravosti podpisu s razítkem notářky a půjčování vyšších finančních částek bez reálné možnosti včasného splácení nejsou okolnostmi, které by mohly být nazývány vedením řádného života. Na straně obžalovaného tedy nebyly shledány žádné polehčující okolnosti, nebyly rovněž shledány ani okolnosti přitěžující. Po zhodnocení konkrétního stupně společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného soud proto rozhodl uložit mu trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby § 219 odst. 2 trestního zákona v trvání 13 a půl roku.

Podle zákonných hledisek § 39 a odst. 2 písm. d) trestního zákona byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznic se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest odnětí svobody za zvlášť závažný trestný čin ve výměře převyšující 8 let.

Pokud státní zástupkyně navrhla uložit obžalovanému i trest propadnutí vozidla Volkswagen Passat RZ: XXXXX, podle názoru soudu nebyly splněny podmínky pro uložení tohoto druhu trestu. Toto vozidlo je majetkem leasingové společnosti VIVA leasing, a.s. a této právnické osobě by tedy případně mělo být vráceno, pokud se tak dosud nestalo. Rozhodně však vozidlo nenáleží obžalovanému a proto nebyly splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci.

K trestnímu řízení se s nároky na náhradu škody řádně a včas připojili poškození J. K. – manželka poškozeného, O. K. – syn poškozeného a Z. K. a A. K. – rodiče poškozeného. Obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu, kterým usmrtil poškozeného M.K.. Za způsobenou škodu tak odpovídá ve smyslu § 420 odst. 1 občanského zákoníku a nároky jednotlivých poškozených na náhradu škody vycházejí z ustanovení § 444 odst. 3 písm. a), b), c) občanského zákoníku, podle něhož za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to manželce 240.000,- Kč, každému dítěti 240.000,- Kč a každému rodiči 240.000,- Kč. Dále pak podle § 449 odst. 2 občanského zákoníku se při usmrcení hradí též přiměřené náklady spojené s pohřbem. Jelikož i tyto náklady byly řádně vyčísleny, rozhodl soud ve smyslu § 228 odst.1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného zaplatit na náhradě jednotlivým poškozeným částky uvedené ve výroky rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu u Krajského soudu v Brně.

O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v neprospěch či ve prospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 15. října 2008

Za správnost vyhotovení:

Mgr. Daniel Plšek, v.r.
předseda senátu

Tento rozsudek ze dne 15.10.2008 č.j. 53 T 2/2008 nabyl právní moci dne 20.1.2009.

Připojení doložky provedla vedoucí trestního oddělení Eva Haraštová dne 2.4.2013